Зміст

1 Топологічні простори

1.1 Топологія

Definition 1.1.1 Задано X – деяка множина.
Клас τ, що містить підмножини X, називається **топологією**, якщо:

$$X, \emptyset \in \tau$$
$$\forall \{U_\alpha \in \tau\} : \bigcup_\alpha U_\alpha \in \tau$$
$$\forall U, V \in \tau : U \cap V \in \tau$$

Пару (X, τ) називатимемо **топологічним простором**.

Definition 1.1.2 Задано (X, τ) – топологічний простір.
Множина U називається **відкритою**, якщо

$$U \in \tau$$

Множина V називається **замкненою**, якщо

$$X \setminus V \in \tau$$

Example 1.1.3 Зокрема будь-який метричний простір (X, ρ) задає топологію $\tau_\rho = \{$всі відкриті множини в $(X, \rho)\}$. Тому що там виконуються твердження: $X, \emptyset$ – відркиті, будь-яке об'єднання сім'ї відкритих – відкрита, будь-який перетин двох відкритих – відкрита.

Example 1.1.4 Розглянемо множину X та $\tau = 2^X$. Тоді вона також задає топологію.
(X, τ), де $\tau = 2^X$, ще називають **дискретною топологією**.

Example 1.1.5 Розглянемо множину X та $\tau = \{\emptyset, X\}$. Тоді вона також задає топологію.
(X, τ), де $\tau = \{\emptyset, X\}$, ще називають **недискретною топологією**.

Example 1.1.6 Маємо $X = \mathbb{R}$ та розглянемо $\tau = \{U \subset \mathbb{R} \mid U = \emptyset$ або $U = \mathbb{R} \setminus S, S \subset \mathbb{R}$ – деяка скінченна$\}$.
Вона утворює топологію, а називається вона **топологія Заріского.**
Дійсно, $\emptyset \in \tau$, а також $X \in \tau$, тому що $X = \mathbb{R} \setminus \emptyset$.
Нехай $\{U_\alpha \in \tau\}$ – сім'я, поки нехай всі такі, що $U_\alpha = \mathbb{R} \setminus S_\alpha$ для декяої $\{S_\alpha\}$ сім'ї скінченних підмножин. Тоді звідси $\bigcup_\alpha U_\alpha = \mathbb{R} \setminus \bigcap_\alpha S_\alpha$. Зрозуміло цілком, що $\bigcap_\alpha S_\alpha$ буде скінченною, тож $\bigcup_\alpha U_\alpha \in \tau$.
Якщо існує принаймні одна множина U_α, де $U_\alpha = \emptyset$, то тоді прибираємо їх – повертаємось до першого випадку.
Нехай $U_1, U_2 \in \tau$, тобто $U_1 = \mathbb{R} \setminus S_1$ та $U_2 = \mathbb{R} \setminus S_2$, де множини S_1, S_2 – скінченні. Тоді $U_1 \cap U_2 = \mathbb{R} \setminus (S_1 \cup S_2)$, де $S_1 \cup S_2$, зрозуміло, скінченна. Тож $U_1 \cap U_2 \in \tau$. Якщо серед них $U_i = \emptyset$, то тоді все зрозуміло.

Definition 1.1.7 Задано (X, τ) та (X, τ') – два топологічних простори.
τ' називається **сильнішою за** τ, якщо

$$\tau' \supset \tau$$

τ' називається **слабшою за** τ, якщо

$$\tau' \subset \tau$$

Example 1.1.8 Якщо є множина X, то дискретна топологія є найсильнішою серед всіх інших топології; а недискретна топологія є найслабшою серед всіх інших топології.

Definition 1.1.9 Задано (X, τ) – топологічний простір та $x \in X$.
Відкритим околом точки x назвемо таку відкриту множину U, де

$$U \ni x$$

Околом точки x назвемо таку множину V, що містить відкритий окіл т. x, тобто

$$\exists U \text{ – відкритий окіл точки } x : V \supset U$$

Example 1.1.10 Розглянемо $\mathbb{R}$ зі стандартною метрикою. Тоді $(-\varepsilon, \varepsilon)$ буде відкритим околом точки 0, тому що даний інтервал відкритий та містить 0.
Водночас $[-\varepsilon, \varepsilon], (-\varepsilon, \varepsilon], [-\varepsilon, \varepsilon)$ будуть околами точки 0, тому що всі вони містять відкритий окіл точки 0 (наприклад) $(\varepsilon, \varepsilon)$.

Remark 1.1.11 Відкритий окіл точки x – також окіл точки x.
Дійсно, нехай U – відкритий окіл x. Тоді $\exists U$ – відкритий окіл точки $x : U \supset U$. Тобто за означенням, U – просто окіл точки x.

Definition 1.1.12 Задано (X, τ) – топологічний простір та $A \subset X$.
Точка x називається **внутрішньою для** A, якщо

$$\exists V \text{ – окіл точки } x : V \subset A$$

Proposition 1.1.13 Задано (X, τ) – топологічний простір.
U – відкрита $\iff \forall x \in U : x$ – внутрішня точка для U.
Це те саме звичне означення відкритої множини, яку ми давали в метричному просторі.

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: U – відкрита. Тоді якщо $x \in U$, то тоді U – відкритий окіл точки x, причому $U \subset U$. Тобто x – внутрішня точка для U.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: $\forall x \in U : x$ – внутрішня точка для U. Тобто це означає, що $\exists V_x$ – окіл точки $x : V_x \subset U$.
Оскільки V_x – окіл точки x, то тоді $\exists U_x$ – відкритий окіл точки $x : U_x \subset V_x \subset U$.
Зауважимо, що $U = \bigcup\limits_{x \in U} U_x$. Оскільки $\{U_x, x \in U\}$ – сім'я відкритих множин, то в силу означення топології, U буде відкритою як об'єднання. ■

1.2 Зв'язок з метричними просторами

Definition 1.2.1 Задано (X, τ) – топологічний простір.
Топологічний простір називається **метризуючим**, якщо

$$\exists \rho \text{ – метрика на множині } X : \tau_\rho = \tau$$

Інакше кажучи, метрика ρ **індукує ту саму топологію**, що була на початку.

Example 1.2.2 Зокрема дискретний топологічний простір (X, τ) буде метризуючим. Тому що існує метрика $d(x,y) = \begin{cases} 1, & x \neq y \\ 0, & x = y \end{cases}$ – дискретна метрика. У цьому випадку (із теорії метричних просторів) будь-яка підмножина X буде відкритою. Значить, $\tau_d = \tau$.

Example 1.2.3 Але недискретний топологічний простір (X, τ) не буде метризуючим при $\#X \geq 2$.
!Припустимо, що існує метрика ρ, яка індукує ту саму топологію. Зауважимо, що існує відкритий окіл $\emptyset \subsetneq B(x; r) \subsetneq X$ при деякому $r > 0$. Якби було навпаки, тобто $\forall r > 0$ було б $B(x; r) = X$, то звідси $\bigcap\limits_{r \geq 0} B(x; r) = X = \{x\}$, проте у нас X містить більше одного елементу.
Таким чином, знайшли $B(x; r) \neq X, B(x; r) \neq \emptyset$ – ще одна відкрита множина, але $B(x; r) \notin \tau$ – суперечність!

Remark 1.2.4 Один й той самий топологічний простір можна метризувати двома різними метриками (тобто нема ін'єктивності переходу з метричного в топологічний простори).

Example 1.2.5 Маємо $(\mathbb{Z}, \tau)$ – дискретний топологічний простір, яка метризується метрикою d. Розглянемо іншу метрику $\rho(m, n) = |m - n|$ на $\mathbb{Z}$. Зауважимо, що тоді кожна множина – відкрита. І дійсно, $B\left(\frac{1}{2}, x\right) = \left\{ y \in \mathbb{Z} : |x - y| < \frac{1}{2} \right\} = \{x\}$ – будь-яка одноточкова множина відкрита. Тому якщо брати довільні об'єднання, то тоді вони будуть відкритими.

Remark 1.2.6 Не кожний топологічний простір може бути метризуючим (тобто нема сюр'єктивності переходу з метричного в топологічний простори).
Дійсно, ми довели, що недискретний топологічний простір не може бути метризуючим.

Definition 1.2.7 Задані (X, ρ) та (X, ρ') – два метричних простори.
Метрики називаються **топологічно еквівалентнтими**, якщо

$$\tau_\rho = \tau_{\rho'}$$

Тобто вони індукують одну й ту саму топологію.
Позначення: $\rho \overset{\tau}{\sim} \rho'$.

Definition 1.2.8 Задані (X, ρ) та (X, ρ') – два метричних простори.
Метрики називаються **Ліпшицево еквівалентнтими**, якщо

$$\exists C, c > 0 : \forall x, y \in X : c\rho(x, y) \leq \rho'(x, y) \leq C\rho(x, y)$$

Позначення: $\rho \overset{\text{Lipsch}}{\sim} \rho'$.

Remark 1.2.9 Зрозуміло, що два означення задають відношення еквівалентності.

Proposition 1.2.10 Задані (X, ρ) та (X, ρ') – два метричних простори. Відомо, що $\rho \overset{\text{Lipsch}}{\sim} \rho'$. Тоді $\rho \overset{\tau}{\sim} \rho'$.

Proof.
Нам треба доввести, що $\tau_\rho = \tau_{\rho'}$. Це теж саме, що довести, що
U – відкрита в $(X, \rho) \iff U$ – відкрита в (X, ρ').
Нехай U – відкрита в (X, ρ). Нехай $x \in U$, тоді за умовою, $\exists B_\rho(x; r) \subset U$. За умовою твердження, існують константи $c, C > 0$, для яких $c\rho(x, y) \leq \rho'(x, y) \leq C\rho(x, y)$. Із цієї нерівності випливає $\rho'(x, y) \leq C\rho(x, y)$, а з неї випливає, що $B_{\rho'}(x, cr) \subset B_\rho(x, r)$. І дійсно,
$y \in B_{\rho'}(x, cr) \implies \rho'(x, y) \leq cr \implies \rho(x, y) \leq \dfrac{1}{c}\rho'(x, y) \leq r \implies y \in B_\rho(x, r)$.
Отже, $B_{\rho'}(x, cr) \subset U$, тобто знайшли такий окіл, а тому x – внутрішня точка U відносно (X, ρ'). Оскільки це для довільної точки, то U – відкрита в (X, ρ').
Нехай U – відкрита в (X, ρ'), то тоді аналогічно доводиться. Просто цього разу в нерівності $c\rho(x, y) \leq \rho'(x, y) \leq C\rho(x, y)$ використовується права частина нерівності. ■

Remark 1.2.11 Якщо $\rho \overset{\tau}{\sim} \rho'$, то не обов'язково $\rho \overset{\text{Lipsch}}{\sim} \rho'$.

Example 1.2.12 Зокрема маємо $(\mathbb{Z}, d)$ та $(\mathbb{Z}, \rho)$ – два метричних простори. Тут d – дискретна метрика та ρ задається як $\rho(m, n) = |m - n|$. Із **Ex. 1.2.5**, вони генерують одну й ту саму топологію, тобто $\tau_d = \tau_\rho$. А це означає, що $d \overset{\tau}{\sim} \rho$.
При цьому ми маємо $d \overset{\text{Lipsch}}{\nsim} \rho$. Дійсно, нехай $C > 0$. Можна підібрати $x = 2[C] + 1, y = [C]$, причому тут $x, y \in \mathbb{Z}$, для яких $\rho(x, y) > Cd(x, y)$.

1.3 Збіжність в топологічному просторі

Definition 1.3.1 Задані (X, τ) – топологічний простір та послідовність $\{x_n \in X, n \geq 1\}$.
Послідовність **збігається до точки** $x \in X$, якщо

$$\forall U \text{ – відкритий окіл точки } x : \exists N \in \mathbb{N} : \forall n \geq N : x_n \in U$$

Example 1.3.2 Розглянемо (X, τ_{disc}) – дискретний топологічний простір.
Послідовність $\{x_n \in X, n \geq 1\}$ збігається до точки $x \in X \iff \exists N : \forall n \geq N : x_n = x$.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: $\{x_n\}$ збігається до $x \in X$. Тоді для будь-якого відкритого околу точки x, зокрема для $\{x\}$ існує номер N, де $\forall n \geq N : x_n \in \{x\}$, тобто $x_n = x, \forall n \geq N$.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: $\exists N : \forall n \geq N : x_n = x$. Нехай U – відкритий окіл точки x. У нас є номер N, де $\forall n \geq N : x \in U$, зокрема звідси $x_n \in U$, а тому звідси $\{x_n\}$ збігається до точки $x \in X$.

Example 1.3.3 Розглянемо $(X, \tau_{\text{indisc}})$ – недискретний топологічний простір. Тоді довільна послідовність $\{x_n \in X, n \geq 1\}$ збігається до будь-якої точки $x \in X$.
Дійсно, нехай U – відкритий окіл точки $x \in X$. У недискретному просторі лише $U = X$ буде відкритим околом точки x. А значить, існує номер $N = 1$, де $\forall n \geq N : x_n \in X$.

Для того, щоб позбутися такої аномалії, нам треба нова класифікація топологічних просторів. Але це буде трошки пізніше.

1.4 Неперервні відображення

Definition 1.4.1 Задані (X, τ) та $(Y, \tilde{\tau})$ – два топологічних простори.
Відображення $f\colon X \to Y$ називається **неперервним**, якщо

$$\forall U \in \tilde{\tau} : f^{-1}(U) \in \tau$$

Або простіше кажучи казати так:

$$\forall U \text{ – відкрита в } Y : f^{-1}(U) \text{ – відкрита в } X$$

Example 1.4.2 Задано відображення $f\colon X \to Y$, де $(X, \rho), (Y, \rho')$ – два метричних простори. Тоді звідси f – неперервне (в топологічному сенсі).

Example 1.4.3 Задано відображення $f\colon X \to Y$, де (X, τ_{discr}) – дискретний топологічний простір. Тоді f – неперервне.
Справді, беремо U – відкриту множину в Y. Тоді прообраз $f^{-1}(U)$ буде відкритим в X, бо в дискретній топології всі множини – відкриті.

Example 1.4.4 Задано відображення $f\colon X \to Y$, де $(Y, \tau_{\text{indiscr}})$ – недискретний топологічний простір. Тоді f – неперервне.
Справді, оберемо $\emptyset, Y$ – єдині відкриті множини в Y. Тоді $f^{-1}(\emptyset) = \emptyset$ та $f^{-1}(Y) = X$ – обидва відкриті в X.

Example 1.4.5 Задано відображення $\mathrm{id}\colon X \to X$, тут відображення між (X, τ) та (X, τ'). Тоді id – неперервне $\iff$ τ сильніша за τ'.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: id – неперервне. Тобто $\forall U \in \tau' : \mathrm{id}^{-1}(U) = U \in \tau$. А це в точності $\tau' \subset \tau$.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: $\tau' \subset \tau$. Тобто $\forall U \in \tau' : U \in \tau$, але при цьому $U = \mathrm{id}^{-1}(U) \in \tau$. Отже, id – неперервне.

Proposition 1.4.6 Задані (X, τ) та $(Y, \tilde{\tau})$ – два топологічних простори.
Відображення $f\colon X \to Y$ – неперервне $\iff$ $\forall U$ – замкнена в Y : $f^{-1}(U)$ – замкнена в X.

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: f – неперервне. Оберемо U – замкнену в Y. За означенням, $X \setminus U$ – відкрита в Y, а тому за неперервністю, $f^{-1}(X \setminus U)$ – відкрита в X. Зауважимо, що $f^{-1}(X \setminus U) = X \setminus f^{-1}(U)$ – відкрита в X. Отже, $f^{-1}(U)$ – замкнена в X.

$\boxed{\Leftarrow}$ *Цілком аналогічно доводиться.* ■

В принципі, часто про відображення кажуть просто про неперервність, не уточнюючи в якій точці. Але для такого сценарія означення теж є.

Definition 1.4.7 Задані (X, τ) та $(Y, \tilde{\tau})$ – два топологічних простори.
Відображення $f\colon X \to Y$ називається **неперервним в точці** $x \in X$, якщо

$$\forall V \text{ – окіл точки } f(x) : \exists U \text{ – окіл точки } x : f(U) \subset V$$

Proposition 1.4.8 Задані (X, τ) та $(Y, \tilde{\tau})$ – два топологічних простори.
Відображення $f\colon X \to Y$ – неперервне $\iff$ $\forall x \in X : f$ – неперервне в точці x.

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: f – неперервне. Оберемо будь-яку точку $x \in X$. Нехай V – окіл точки $f(x)$. Тоді існує $\tilde{V}$ – відкритий окіл точки $f(x)$, де $V \supset \tilde{V}$. Значить, за неперервністю, $f^{-1}(\tilde{V})$ – відкритий окіл точки x. Також із $V \supset \tilde{V}$ випливає $f^{-1}(V) \supset f^{-1}(\tilde{V})$. Таким чином, $f^{-1}(V)$ – окіл точки x. Нарешті, варто зауважити, що виконується $f(f^{-1}(V)) \subset V$.
Таким чином, f – неперервне в точці $x \in X$, причому довільній.

$\boxed{\Leftarrow}$ Данл: $\forall x \in X : f$ – неперервне в точці x. Нехай U – відкрита множина в Y. Хочемо показати, що $f^{-1}U$ – відкрита, тобто всі точки внутрішні.
Нехай $x \in f^{-1}U$, тобто $f(x) \in U$, тоді за означення неперервності в точці, існує окіл U_x точки x, де $f(U_x) \subset U \implies U_x \subset f^{-1}U$. Отже, x – внутрішня точка.
Таким чином, f – неперервне відображення. ■

Proposition 1.4.9 "Означення Гейне"
Задані (X,τ) та $(Y,\tilde{\tau})$ – два топологічних простори та відображення $f\colon X \to Y$ – неперервне. Тоді виконується "означення Гейне тобто
нехай $\{x_n \in X, n \geq 1\}$ збігається до точки $x \in X$. Тоді $\{f(x_n) \in Y, n \geq 1\}$ збігається до точки $f(x) \in Y$.

Proof.
Нехай $\{x_n \in X, n \geq 1\}$ збігається до точки x. Оберемо U – відкритий окіл точки $f(x)$, тоді за неперервністю, $f^{-1}(U)$ – відкритий окіл точки x, а тому звідси за збіжністю, існує N, де $\forall n \geq N$: $x_n \in f^{-1}(U) \implies f(x_n) \in U$. ■

Remark 1.4.10 Якщо виконано означення Гейне, то з цього в загальному випадку неперервність НЕ випливає.

Proposition 1.4.11 Інші властивості
1. $\mathrm{id}\colon X \to X$ – неперервне відображення будь-якій топології τ;
2. Нехай $f\colon X \to Y$ та $g\colon Y \to Z$ – обидва неперервні. Тоді $g \circ f\colon X \to Z$ – неперервне.

1. *Вказівка:* $\mathrm{id}^{-1}(U) = U$.
2. *Вказівка:* $(g \circ f)^{-1}(U) = f^{-1}(g^{-1}(U))$.

Remark 1.4.12 Нехай відображення $f\colon X \to Y$ бієктивне. Якщо f – неперервне, то не обов'язково (!), щоб f^{-1} було неперервним.

Example 1.4.13 Зокрема вже відомо, що $\mathrm{id}\colon \mathbb{R} \to \mathbb{R}$ буде неперервним відображенням, якщо в першому $(\mathbb{R}, d)$ – дискретний метричний простір та в другому $(\mathbb{R}, \rho)$ – стандартний евклідів простір. Тут виконується неперервність, оскільки τ_{discr} – найсильніша топологія.
Утім відображення $\mathrm{id}^{-1}\colon \mathbb{R} \to \mathbb{R}$ уже не буде неперервним. Тому що $[-1,1]$ – відкрита множина відносно дискретної топології, але $\mathrm{id}^{-1}([-1,1]) = [-1,1]$ – НЕ відкрита множина відносно евклідової топології.

Example 1.4.14 Більш геометричний приклад буде наступним. Маємо відображення $f\colon (0,1] \to S$, де $S = \{z \in \mathbb{C} : |z| = 1\}$ – одиничне коло (метрика буде стандартною всюду). Визначимо $f(t) = e^{2\pi i t}$. Зрозуміло, що це бієктивне відображення та є неперервним.

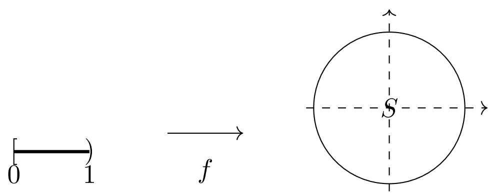

У цьому напрямку неперервність означає, що ми $(0,1]$ деформували в коло S, просто об'єднавши тіпа края.

Але $f^{-1}\colon S \to (0,1]$ уже не буде неперервним.
!Припустимо, що все-таки неперервне. Тоді оскільки $\left\{1 - \dfrac{1}{n}, n \geq 1\right\}$ збігається до 1, а тому $f\left(1 - \dfrac{1}{n}\right) \to f(1) = e^{2\pi i} = 1$. Утім в силу неперервності f^{-1} ми маємо $f^{-1}\left(f\left(1 - \dfrac{1}{n}\right)\right) = 1 - \dfrac{1}{n} \to 1$, хоча $f^{-1}(1) = 0$. Суперечність!
Тут щоб із кола зробити палку, треба розірвати її в точці $z = 1$. Тому нема неперервності. Саме тому приходить новий розділ, де ми хочемо, щоб, деформувавши один об'єкт, отримали топологічно той самий об'єкт і навпаки.

1.5 Гомеоморфність топологічних просторів

Definition 1.5.1 Задані (X, τ) та $(Y, \tilde{\tau})$ – два топологічних простори.
Відображення $f\colon X \to Y$ називається **гомеоморфізмом**, якщо

$$\begin{aligned} f &- \text{неперервне} \\ f &- \text{бієктивне} \\ f^{-1} &- \text{неперервне} \end{aligned}$$

Definition 1.5.2 Задані (X, τ) та $(Y, \tilde{\tau})$ – два топологічних простори.
Вони будуть називатися **гомеоморфними**, якщо

$$\exists f\colon X \to Y - \text{гомеоморфізм}$$

Позначення: $X \cong Y$.

Remark 1.5.3 Топологічні простори, які є гомеоморфними, задають відношення еквівалентності.
$X \cong X$, оскільки $\mathrm{id}\colon X \to X$ (одна топологія) – гомеоморфізм.
$X \cong Y \iff Y \cong X$ просто за означенням гомеоморфізма.
$X \cong Y, Y \cong Z \implies X \cong Z$, тому що $g \circ f$ задає гомеоморфізм між ними. У цьому випадку $f\colon X \to Y, g\colon Y \to Z$ – гомеоморфізми.

Example 1.5.4 Зокрема відрізок $[0,1] \cong [a,b]$, якщо встановити $f\colon [0,1] \to [a,b]$ як $f(t) = (1-t)a + tb$ – і це відображення буде гомеоморфізмом.
Дійсно, $f \in C([0,1])$ як лінійна функція. Далі знайдемо обернене відображення – воно дорівнює $f^{-1}(u) = \dfrac{u-a}{b-a}$, причому $f^{-1} \in C([a,b])$ знову як лінійна функція.

Example 1.5.5 Із цього прикладу можна отримати $[a,b] \cong [c,d]$, тому що
$[a,b] \cong [0,1]$ та $[0,1] \cong [c,d] \implies [a,b] \cong [c,d]$.

Аналогічно можна довести, що $(a,b) \cong (c,d), \quad (a,b] \cong (c,d] \cong [c,d) \cong [a,b)$.

Example 1.5.6 За **Ex. 1.4.14**, ми отримали $(0,1] \ncong S$.

Example 1.5.7 Також маємо $(a,b) \cong \mathbb{R}$. Можна спочатку довести, що $(-1,1) \cong \mathbb{R}$, якщо задати $f(x) = \dfrac{x}{1-|x|}$ – це дійсно буде гомеоморфізмом.

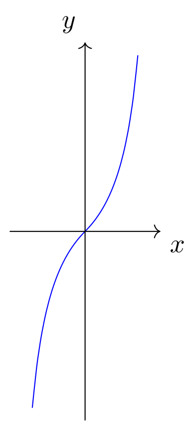

А вже далі в силу транзитивності, ми отримаємо $(a,b) \cong \mathbb{R}$.

Example 1.5.8 Тепер розглянемо такі два об'єкти. Перший: кільце з внутрішнім радіусом 1 та зовнішнім радіусом 2, для зручності розташуємо центр на початку координат. Другий: циліндр без двох основ. Інтуїтивно вони будуть гомеоморфними, тому що:
циліндр отримаємо з кільця, якщо його кільце намагатися розтягнути вгору;
кільце отримаємо з циліндра, якщо його сплющити.

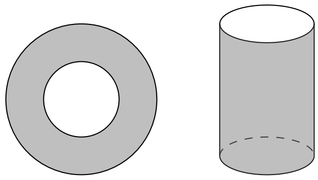

Строго можна довести гомеоморфність цих об'єктів, якщо задати відображення $(r\cos\theta, r\sin\theta) \mapsto (\cos\theta, \sin\theta, r)$, що буде гомеоморфізмом. У цьому випадку $r \in [1,2]$ та $\phi \in [0, 2\pi]$.

Example 1.5.9 Ще важливий приклад, $[a,b] \ncong \mathbb{R}$.
!Припустимо, що все ж таки $[a,b] \cong \mathbb{R}$, тобто існує між ними гомеоморфізм $f\colon [a,b] \to \mathbb{R}$. Оскільки $f \in C([a,b])$, то звідси воно досягає найбільшого значення M та найменшого значення m. Тобто $f([a,b]) = [m,M]$. Але оскільки f – бієкція, то звідси $f([a,b]) = \mathbb{R}$. Але при цьому $[m,M] \neq \mathbb{R}$ – суперечність!

Example 1.5.10 Мабуть, в алгебраїчній топології буде доведено, що $\mathbb{R}^n \cong \mathbb{R}^m \iff n = m$.

1.6 Конструкція топології за базою

Definition 1.6.1 Задано (X, τ) – топологічний простір.
Клас $\mathcal{B}$ підмножин X назвемо **базою топології** τ, якщо

$$\forall U \in \tau : U = \bigcup_{V \in \tilde{\mathcal{B}}} V,\ \tilde{\mathcal{B}} \subset \mathcal{B}$$

Тобто $\mathcal{B}$ називається базою, якщо кожна відкрита множина записується як об'єднання множин з класу $\mathcal{B}$.

Example 1.6.2 Зокрема маємо метричний простір (X, ρ), де індукується топологія τ_ρ. Тоді для неї база $\mathcal{B} = \{B(x;r) \mid x \in X, r > 0\}$ – набір всіх відкритих куль. Дійсно, нехай U – відкрита множина, тоді $\forall x \in U : x$ – відкрита, а тому $\exists B(x; r_x) \subset U$. Тоді звідси $U = \bigcup\limits_{x \in X} B(x; r_x)$.

Example 1.6.3 Якщо (X, τ_{discr}) – дискретна топологія, то тоді $\mathcal{B} = \{\{x\} \mid x \in X\}$ – база. Дійсно, кожна підмножина $U = \bigcup\limits_{x \in U} \{x\}$, ну й U уже апріорі відкрита.

Proposition 1.6.4 Задано (X, τ) – топологічний простір та $\mathcal{B}$ – база топології. Тоді:
1. $X = \bigcup\limits_{U \in \mathcal{B}} U$ – тобто X записуємо як об'єданання всіх множин із бази;
2. $\forall B_1, B_2 \in \mathcal{B} : B_1 \cap B_2 = \bigcup\limits_{U \in \tilde{\mathcal{B}}} U$, де $\tilde{\mathcal{B}} \subset \mathcal{B}$ – тобто перетин елементів з бази записуються як об'єднання з цієї самої бази.

Proof.
Дійсно, оскільки $\mathcal{B}$ – база топології, то кожна відкрита множина – це об'єдання множин із бази.
1. Зокрема X – відкрита, тому $X = \bigcup\limits_{U \in \mathcal{B}} U$.
2. Нехай $B_1, B_2 \in \mathcal{B}$. Вони вдвох є відкритими, тому що вони записані як об'єднання однієї множини з бази. Значить, $B_1 \cap B_2$ є відкритою множиною, а тому $B_1 \cap B_2 = \bigcup\limits_{U \in \mathcal{B}} U$. ∎

Definition 1.6.5 Нехай задано множину X (уже не топологічний простір).
Клас $\mathcal{B}$ підмножин X назвемо **базою множини** X, якщо

$$1.\ X = \bigcup_{U \in \mathcal{B}} U$$

$$2.\ \forall B_1, B_2 \in \mathcal{B} : B_1 \cap B_2 = \bigcup_{U \in \tilde{\mathcal{B}}} U,\ \text{де } \tilde{\mathcal{B}} \subset \mathcal{B}$$

Якщо (X,τ) – топологія та $\mathcal{B}$ – база топології, то $\mathcal{B}$ – база множини.
Виявляється, що якщо в нас є множина X, для якої ми хочемо згенерувати топологію, то нам потрібно створити базу $\mathcal{B}$ множини X.

Proposition 1.6.6 Конструкція топології за базою

Задано X – множину та $\mathcal{B}$ – база цієї множини. Створимо $\tau_{\mathcal{B}} = \left\{ \bigcup_{U\in\tilde{\mathcal{B}}} U \mid \tilde{\mathcal{B}} \subset \mathcal{B} \right\}$ – тобто клас, що складається з усіх можливих об'єднань елементів з бази. Тоді $(X,\tau_{\mathcal{B}})$ утворює топологічний простір. Ми $\tau_{\mathcal{B}}$ називаємо **топологією, що породжена базою** $\mathcal{B}$. Причому це єдина така топологія, де $\mathcal{B}$ – база топології.

Proof.
Маємо $\tau_{\mathcal{B}} = \left\{ \bigcup_{U\in\tilde{\mathcal{B}}} U \mid \tilde{\mathcal{B}} \subset \mathcal{B} \right\}$, перевіримо всі пункти для топології.
1. $\emptyset \in \tau_{\mathcal{B}}$, тому що можна записати $\emptyset = \bigcup_{U\in\emptyset} U$, де $\emptyset \subset \mathcal{B}$. Також $X \in \tau_{\mathcal{B}}$, тому що $\mathcal{B}$ – база множини X, а значить, $X = \bigcup_{U\in\mathcal{B}} U$.
2. Нехай $\{U_\alpha \mid U_\alpha \in \tau_{\mathcal{B}}\}$ – сім'я відкритих множин. Тобто $U_\alpha = \bigcup_{\mathcal{B}_\alpha} U$, де $\mathcal{B}_\alpha \subset \mathcal{B}$. Тоді звідси $\bigcup_\alpha U_\alpha = \bigcup_{\bigcup_\alpha B_\alpha} U$, причому $\bigcup_\alpha \mathcal{B}_\alpha \subset \mathcal{B}$. Отже, $\bigcup_\alpha U_\alpha \in \tau_{\mathcal{B}}$.
3. Нехай $U_1, U_2 \in \tau_{\mathcal{B}}$. Тобто звідси $U_1 = \bigcup_{U\in\mathcal{B}_1} U$ та $U_2 = \bigcup_{U\in\mathcal{B}_2} U$, де $\mathcal{B}_1, \mathcal{B}_2 \subset \mathcal{B}$. Значить, звідси $U_1 \cap U_2 = \bigcup_{\substack{U\in\mathcal{B}_1\\ V\in\mathcal{B}_2}} (U\cap V)$. Оскільки $U,V \in \mathcal{B}$, то в силу того, що $\mathcal{B}$ – база множини X, звідси $U\cap V = \bigcup_{W\in\tilde{\mathcal{B}}_{U,V}} W$. Тоді $U_1\cap U_2 = \bigcup_{\substack{U\in\mathcal{B}_1\\ V\in\mathcal{B}_2}} \bigcup_{W\in\tilde{\mathcal{B}}_{U,V}} W = \bigcup_{W\in\tilde{\tilde{\mathcal{B}}}} W$. Детально треба уточнити, що кожний $\tilde{\mathcal{B}}_{U,V} \subset \mathcal{B}$, тоді $\bigcup_{\substack{U\in\mathcal{B}_1\\ V\in\mathcal{B}_2}} \tilde{\mathcal{B}}_{U,V} \overset{\text{позн.}}{=} \tilde{\tilde{\mathcal{B}}} \subset \mathcal{B}$. Висновок: $U_1\cap U_2$ записали як об'єднання множин з бази $\mathcal{B}$, тож $U_1 \cap U_2 \in \tau_{\mathcal{B}}$.
Із цих пунктів випливає, що $\tau_{\mathcal{B}}$ – дійсно топологія.

Також з цього випливає, що $\mathcal{B}$ – не просто база множини X, а ще й база топології $\tau_{\mathcal{B}}$.
Припустимо, що існує τ' – якась інша топологія на X, яка має базу топології $\mathcal{B}$. Нам треба довести, що $\tau' = \tau_{\mathcal{B}}$.
Нехай $U \in \tau'$, тоді звідси за означенням бази топології, $U = \bigcup_{V\in\tilde{\mathcal{B}}} V$, де $\tilde{\mathcal{B}} \subset \mathcal{B}$. Але в силу того, як ми визначали $\tau_{\mathcal{B}}$, випливає, що $U \in \tau_{\mathcal{B}}$.
Нехай $U \in \tau_{\mathcal{B}}$, тоді звідси за побудовою, $U = \bigcup_{V\in\tilde{\mathcal{B}}} V$, але тоді $V \in \tau'$ – відкрита множина як об'єднання однієї множини з бази. За означенням топології, $U \in \tau'$.
Власне, з цього випливає, що $\tau_{\mathcal{B}} = \tau'$. ■

Proposition 1.6.7 Задані $(X,\tau), (Y,\tilde{\tau})$ – топологічні простіри та $\tilde{\mathcal{B}}$ – база топології $\tilde{\tau}$. Відомо, що $\forall U \in \tilde{\mathcal{B}} : f^{-1}(U) \in \tau$. Тоді $f\colon X \to Y$ – неперервне.

Remark 1.6.8 Тобто коли топологія побудована за базою, то для неперервності достатньо перевірити умову для елементів з бази, а не з усієї топології.

Proof.
Нехай U – відкрита множина в Y, тобто звідси $U = \bigcup_{V\in\mathcal{B}'} V$, де $\mathcal{B}' \subset \tilde{\mathcal{B}}$ за визначенням бази. Тоді звідси $f^{-1}(U) = \bigcup_{V\in\mathcal{B}'} f^{-1}(V)$, де всі $f^{-1}(V)$ відкриті за умовою. Отже, $f^{-1}(U)$ – відкрита як об'єднання. Отже, $f\colon X \to Y$ – неперервне. ■

Definition 1.6.9 Задано (X, τ) – топологічний простір та $\mathcal{B}$ – його база.
Простір задовольняє **другу аксіому зліченності** (англ. **second-countable**), якщо

$$\mathcal{B} \text{ – зліченна база}$$

Example 1.6.10 Зокрема $(\mathbb{R}, \tau)$ з евклідовою топологією буде second-countable.
Розглянемо $\mathcal{B} = \{(a, b) \mid a, b \in \mathbb{Q}\}$. Варто спочатку довести, що вона утворює базу стандартної топології. Дійсно, нехай $U \in \tau$. Її можемо в стандартній топології записати як $U = \bigcup\limits_{x \in U} (x - r, x + r)$.
Надалі вся увага на $(x - r, x + r) \overset{\text{позн.}}{=} (u, v)$. Слід зауважити, що тут $u, v \in \mathbb{R}$. Але відомо, що для u існує послідовність раціональних чисел $\{q_n, n \geq 1\}$ так, щоб $v \geq q_n \geq u$, а також $q_n \to u$. Аналогічно існує послідовність раціональних чисел $\{r_n, n \geq 1\}$ так, щоб $u \leq r_n \leq v$, а також $r_n \to v$. Тоді запишемо $(u, v) = \bigcup\limits_{\substack{q_n, r_n \in \mathbb{Q} \\ q_n < r_n}} (q_n, r_n)$. Таким чином, отримали (u, v) як об'єднання множин з бази, тобто U записується як об'єднання множин з бази.
Висновок: $\mathcal{B}$ – база стандартної топології. Оскільки $\mathbb{Q}$ – зліченна множина, то кількість інтервалів (a, b) також буде зліченною, тому second-countable.

1.7 Конструкція топології за передбазою

Definition 1.7.1 Задано (X, τ) – топологічний простір.
Клас $\mathcal{S}$ підмножин X назвемо **передбазою топології** τ, якщо

$$\mathcal{B} \overset{\text{def.}}{=} \left\{ \bigcap_{i=1}^{n} S_i \mid S_i \in \mathcal{S} \right\}$$

утворює базу топології τ. Тобто з цього випливає, що

$$\forall U \in \tau : U = \bigcup_{\bigcap_{i=1}^n S_i \in \tilde{\mathcal{B}}} \bigcap_{i=1}^{n} S_i, \text{ де } \tilde{\mathcal{B}} \subset \mathcal{B}$$

Тобто кожна відкрита множина записується як об'єднання множин, кожна з яких записується лише як скінченні перетини множин з $\mathcal{S}$.

Ми вже знаємо, що якщо є база $\mathcal{B}$, то тоді можна побудувати топологію. Тобто якщо ми хочемо, щоб $\mathcal{S}$ була передбазою, то треба спочатку утворити базу $\mathcal{B}$, а із бази вже утворити топологію.
TODO: доповнити

1.8 Характеристики точок множин

Нам вже відоме означення внутрішньої точки. Ще раз нагадаю:

Definition 1.8.1 Задано (X, τ) – топологічний простір та $A \subset X$.
Точка x називається **внутрішньою для** A, якщо

$$\exists V \text{ – окіл точки } x : V \subset A$$

Definition 1.8.2 Задано (X, τ) – топологічний простір та $A \subset X$.
Точка $x \in X$ називається **граничною для** A, якщо

$$\forall V \text{ – окіл точки } x : V \cap (A \setminus \{x\}) \neq \emptyset$$

Є ще різні види точок, але поки зосередимось на них.
У метричному просторі ми вводили поняття відкритих та замкнених множин як раз через внутрішні та граничні точки. У топологічному просторі ми означення відкритої множини звели до означення з використанням внутрішніх точок. Зробимо те саме для замкнених множин.

Proposition 1.8.3 Задано (X, τ) – топологічний простір та $A \subset X$.
A – замкнена $\iff$ A містить всі граничні точки A.

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: A – замкнена, тобто $X \setminus A$ – відкрита множина.
!Припустимо, що x – гранична точка A, але $x \notin A$. Тобто $x \in X \setminus A$. Водночас звідси x буде внутрішньою точкою $X \setminus A$, тобто існує V – окіл точки x, для якого $V \subset X \setminus A \implies V \cap (A \setminus \{x\}) = \emptyset$.
Але для цього ж околу ми знаємо, що $V \cap A \setminus \{x\} \neq \emptyset$ – суперечність!
Отже, обов'язково треба вимагати $x \in A$.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: A містить всі свої граничні точки. Доведемо, що $X \setminus A$ відкрита.
Нехай $x \in X \setminus A$, тоді вона уже не є граничною точкою, тобто $\exists V$ – окіл точки $x : V \cap (A \setminus \{x\}) = \emptyset$, зокрема звідси $V \subset X \setminus A$. Отже, x – внутрішня точка.
Тож звідси $X \setminus A$ – відкрита, тобто A – замкнена. ■

TODO: дописати!

1.9 Топологічний підпростір

Definition 1.9.1 Задано (X, τ) – топологічний простір та $A \subset X$.
Топологією підпростору на A називають таку множину:

$$\tau_A = \{U \subset A \mid \exists W \in \tau : U = A \cap W\}$$

Пара (A, τ_A) називається **підпростором** топологічного простору (X, τ).
Якщо $U \in \tau_A$, то будемо казати, що U відкрита на A. Також якщо $A \setminus U \in \tau_A$ будемо казати, що U – замкнена на A.

Proposition 1.9.2 τ_A задає топологію та (A, τ_A) теж утворює топологічний простір.

Proof.
1. $\emptyset, A \in \tau_A$ зі зрозумілих причин;
2. Нехай $\{U_\alpha \in \tau_A\}$ – сім'я відкритих. Тобто $U_\alpha = A \cap W_\alpha$, де $\{W_\alpha \in \tau\}$ – сім'я відкритих в (X, τ). Тоді звідси $\bigcup\limits_\alpha U_\alpha = A \cap \bigcup\limits_\alpha W_\alpha$, де множина $\bigcup\limits_\alpha W_\alpha \in \tau$. Отже, $\bigcup\limits_\alpha U_\alpha \in \tau_A$.
3. Нехай $U_1, U_2 \in \tau_A$, тобто $U_1 = A \cap W_1$ та $U_2 = A \cap W_2$ при $W_1, W_2 \in \tau$. Звідси маємо $U_1 \cap U_2 = A \cap (W_1 \cap W_2)$, де $W_1 \cap W_2 \in \tau$, але звідси $U_1 \cap U_2 \in \tau_A$. ■

Example 1.9.3 Зокрема в метричному просторі (X, ρ), якщо $A \subset X$, ми вже знаємо, що U – відкрита на $A \iff U = A \cap W$ для деякої W – відкритої в X. Тобто, по суті, індукований простір (A, ρ_A) індукує топологію підпростору τ_A.

Example 1.9.4 Маємо (X, τ_{discr}) – дискретний топологічний простір. Оберемо $A \subset X$, тоді підпростір (A, τ_A) – теж дискретний топологічний простір.
Ну дійсно, $U \subset A \subset X$, а будь-яка підмножина в дискретному просторі – відкрита.

Example 1.9.5 Маємо $(X, \tau_{\text{indiscr}})$ – дискретний топологічний простір. Оберемо $A \subset X$, тоді підпростір (A, τ_A) – теж дискретний топологічний простір.
Дійсно, нехай U – відкрита в A, тобто звідси $U = A \cap W$, де W – відкрита в X. Значить, або $W = \emptyset$, або $W = X$. Тоді звідси $U = A \cap X = A$ або $U = \emptyset$. Інших відкритих – нема.

Proposition 1.9.6 Задано (X, τ) – топологічний простір та $A \subset X$.
V – замкнена на $A \iff \exists S$ – замкнена в $X : V = A \cap S$.

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: V – замкнена на A, тобто $A \setminus V$ – відкрита на A, а тому $A \setminus V = A \cap W$ при W – відкрита на X. Значить, звідси $V = A \setminus (A \setminus V) = A \setminus (A \cap W) = A \cap (X \setminus W)$. Позначимо $X \setminus W = S$, яка є замкненою в X. Звідси випливає, що $V = A \cap S$.

$\boxed{\Leftarrow}$ *Аналогічно.* ■

Proposition 1.9.7 Задано (X, τ) – топологічний простір та $U \subset A \subset X$. Відомо, що U – відкрита на A та A – відкрита на X. Тоді U – відкрита на X.
Аналогічно виконується, якщо всюди – замкнені множини.

Proof.
За умовою, U – відкрита на A, тобто звідси $U = A \cap W$; причому W – відкрита на X та A – відкрита на X за умовою. Отже, U – відкрита на X як перетин. ■

Remark 1.9.8 У цьому твердженні дуже важливо, щоб A була відкритою на X!

Example 1.9.9 Маємо $X = \mathbb{R}$ із евклідовою метрикою, $A = [0, +\infty)$ та $U = [0, 1)$.
У цьому випадку A не є відкритою на X – зрозуміло. Далі зауважимо, що U – відкрита на A, просто тому що $[0, 1) = [0, +\infty) \cap (1, +\infty)$, де $(1, +\infty)$ – відкрита на X. Але U – не відкрита на X.

Remark 1.9.10 Задано (X, τ) – топологічний простір та $A \subset X$. Означення топології підпростору на A можна переписати по-інакшому. Для цього розглянемо вкладення $\imath_A \colon A \to X$, а далі зауважимо, що для кожної $W \subset X$ маємо $\imath_A^{-1}(W) = W \cap A$. Тоді звідси маємо:

$$\tau_A = \imath_A^{-1}(\tau)$$

Тоді τ_A ще інколи називають **індукованою топологією** на A.

Proposition 1.9.11 Задано (X, τ) – топологічний простір та A – підпростір. Тоді вкладення $\imath_A \colon A \to X$ неперервне.
Вказівка: $\imath_A^{-1}(W) = W \cap A$.

Remark 1.9.12 τ_A – найслабша на A топологія серед всіх інших, для якої $\imath$ – неперервне. Тому що τ_A визначено так, що лише $\imath_A^{-1}(W)$ – відкриті, більше нічого.

Proposition 1.9.13 Задано (X, τ) – топологічний простір та A – підпростір. Нехай $(Y, \tilde{\tau})$ – інший топологічний простір.
Відображення $f \colon Y \to A$ – неперервне $\iff$ $\imath \circ f \colon Y \to X$ – неперервне.

$$\begin{tikzcd} Y \arrow[r, "f"] \arrow[dr, "\imath\circ f"'] & A \arrow[d, "\imath"] \\ & X \end{tikzcd}$$

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: $f \colon Y \to A$ – неперервне. Тоді автоматично $\imath \circ f \colon Y \to X$ буде неперервним як композиція неперервних.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: $\imath \circ f \colon Y \to X$ – неперервне. Оберемо U – відкриту на A, тобто $U = A \cap W$ при деякому W – відкрита на X. Розглянемо $f^{-1}(U) = f^{-1}(A \cap W) = f^{-1}(\imath^{-1}(W)) = (\imath \circ f)^{-1}(W)$. Але оскільки W – відкрита на X, то за умовою, $(\imath \circ f)^{-1}(W)$ – відкрита на Y. ■

Example 1.9.14 Зокрема на стандартних топологіях маємо відображення $f \colon \mathbb{R} \to [-1, 1]$ як $f(x) = \sin x$. Із мат. аналізу, воно є неперервним. Але за твердженням вище, $\imath \circ f \colon \mathbb{R} \to \mathbb{R}$, де мається $\imath \colon [-1, 1] \to \mathbb{R}$, – неперервне теж відображення.
Тобто твердження каже, що властивість неперервності залишається, якщо збільшити чи зменшити область значень.

Proposition 1.9.15 Задано (X, τ) – топологічний простір та $f \colon X \to Y$ – неперервне. Тоді звуження $f\Big|_A \colon A \to Y$ – теж неперервне, де $A \subset X$.
Вказівка: $f\Big|_A = f \circ \imath$, *де* $\imath \colon A \to X$.

Example 1.9.16 Тобто маємо $f \colon \mathbb{R} \to [-1, 1]$, що задано $f(x) = \sin x$, що неперервне. Тоді $f\Big|_{[-\pi, \pi]} \colon [-\pi, \pi] \to [-1, 1]$ – теж неперервне.

Example 1.9.17 Тепер маємо $f \colon \mathbb{R} \to \mathbb{R}$, що задається як $f(x) = \dfrac{1}{x}$. У цьому випадку $f\Big|_{(0, +\infty)}$ буде неперервним відображенням з мат. аналізу, але f – не є неперервним.

1.10 Добуток просторів

Нехай задані (X_1, τ_1) та (X_2, τ_2) – два топологічних простори. Хочеться задати топологію на $X_1 \times X_2$. Перше вгадування: чи буде множина $\{U_1 \times U_2 \mid U_1 \in \tau_1, U_2 \in \tau_2\}$ утворювати топологію? Ні, цього недостатньо.

Example 1.10.1 Зокрема маємо $(\mathbb{R}, \tau_1)$ та $\mathbb{R}, \tau_2)$ – дві евклідові топології. Розглянемо множину $U_1 \times U_2 = (0,2) \times (0,2)$ та множину $V_1 \times V_2 = (1,3) \times (1,3)$. А далі треба подивитися на $(U_1 \times U_2) \cup (V_1 \times V_2)$ та зауважити наступне: це буде відкрита множина, але не потрапляє в нашу 'топологію', тому що я не можу її записати як $W_1 \times W_2$.

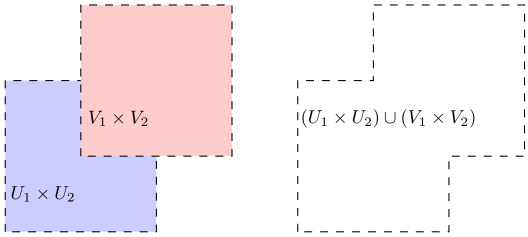

Значить, треба трошки по-інакшому до цього підійти.

Розглянемо $\mathcal{B} = \{U_1 \times U_2 \mid U_1 \in \tau_1, U_2 \in \tau_2\}$. Якщо вона ще не утворює топологію, то спробуємо показати, що це утворює базу множини $X_1 \times X_2$. Дійсно:
1. $X_1 \times X_2 \in \mathcal{B}$, навіть не обов'язково розписувати як об'єднання. Хоча можна це зробити, $X_1 \times X_2 = \bigcup\limits_{U_1 \times U_2 \in \mathcal{B}} U_1 \times U_2$, і в це же об'єднання буде входити $X_1 \times X_2$, а тому рівність легітимна;
2. Нехай $U, V \in \mathcal{B}$, тобто $U = U_1 \times U_2$ та $V = V_1 \times V_2$, у цьому випадку U_1, V_1 – відкриті в X_1 та U_2, V_2 – відкриті в X_2. Тоді звідси зауважимо, що $U \cap V = (U_1 \times U_2) \cap (V_1 \times V_2) = (U_1 \cap V_1) \times (U_2 \cap V_2)$. Оскільки $U_1 \cap V_1$ та $U_2 \cap V_2$ залишаються відкритими у себе, то звідси $U \cap V$ записали як добуток відкритих, тож $U \cap V \in \mathcal{B}$.
Таким чином, $\mathcal{B}$ – дійсно база $X_1 \times X_2$, а тому можна спородити топологію.

Definition 1.10.2 Задані (X_1, τ_1) та (X_2, τ_2) – два топологічних простори.
Добутком топологій τ_1, τ_2 назвемо топологію, яка породжена базою

$$\mathcal{B} = \{U_1 \times U_2 \mid U_1 \in \tau_1, U_2 \in \tau_2\}$$

Позначення: $\tau_1 \times \tau_2 \overset{\text{def.}}{=} \tau_{\mathcal{B}}$.
Це ще інколи називають **тіхоновською топологією**.

Proposition 1.10.3 Задані (X_1, τ_1) та (X_2, τ_2) – два топологічних простори. Наступні твердження еквівалентні:
1) U – відкрита на $X_1 \times X_2$;
2) $U = \bigcup\limits_{\alpha} U_1^\alpha \times U_2^\alpha$ для деяких сімей $\{U_1^\alpha\}$ та $\{U_2^\alpha\}$ відкритих множин відповідно на X_1, X_2;
3) $\forall (x_1, x_2) \in U : \exists U_1, U_2$ – відповідно відкриті околи точки $x_1, x_2 : U_1 \times U_2 \subset U$.

Proof.
$\boxed{1) \Leftrightarrow 2)}$ *випливає з означення добутку топологій.*

$\boxed{2) \Rightarrow 3)}$ *зрозуміло.*

$\boxed{2) \Leftarrow 3)}$ Дано: виконується 3), тоді для кожної точки $(x_1, x_2) \in U$ існують відкриті околи U_1^x, U_2^x, причому $U_1^x \times U_2^x \subset U$. Зауважимо, що $U = \bigcup\limits_{(x_1, x_2) \in U} U_1^x \times U_2^x$, тож 2) виконано. ■

Theorem 1.10.4 Задано $\mathbb{R}^n$ із евклідовою топологією. Тоді вона буде збігатися з добутком топології $\mathbb{R} \times \dots \times \mathbb{R}$, де в $\mathbb{R}$ стоїть стандартна топологія.

Remark 1.10.5 Зауважимо, що топологія з евклідовою метрикою збігається з топологією, що породжена метрикою $d_\infty = \max\limits_{i=\overline{1,n}} |x_i - y_i|$. Це суттєво спростить доведення теореми.

Proof.
Тобто треба довести, що U – відкрита в $\mathbb{R}^n \iff U$ – відкрита в $\mathbb{R} \times \dots \times \mathbb{R}$.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: U – відкрита в $\mathbb{R}^n$.
Нехай $(x_1, \dots, x_n) \in U$, тоді звідси існує окіл $B_{d_\infty}(\vec{x}, r) = (x_1 - r, x_1 + r) \times \dots \times (x_n - r, x_n + r) \subset U$.
Позначимо $U_i = (x_i - r, x_i + r)$ – отримали, що існують U_i – відкриті околи точок $x_i, i = \overline{1,n}$, для яких $U_1 \times \dots \times U_n \subset U$. А тому звідси U – відкрита на $\mathbb{R} \times \dots \times \mathbb{R}$.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: U – відкрита в $\mathbb{R} \times \dots \times \mathbb{R}$.
Нехай $(x_1, \dots, x_n) \in U$, тоді існують відкриті околи U_i точок $x_i, i = \overline{1,n}$, для яких $U_1 \times \dots \times U_n \subset U$.
Оскільки U_i – відкриті околи, то існує $(x_i - r_i, x_i + r_i) \subset U_i$ при $r_i > 0$. Значить, $(x_1 - r_1, x_1 + r_1) \times \dots \times (x_n - r_n, x_n + r_n) \subset U$. Покладемо $r = \min\limits_{i=\overline{1,n}} r_i$, тоді звідси $(x_1 - r, x_1 + r) \times \dots \times (x_n - r, x_n + r) \subset U$.
Або, інакше кажучи, $B_{d_\infty}(\vec{x}, r) \subset U$. Тобто звідси U – відкрита на $\mathbb{R}^n$ відносно d_∞, а тому й відносно евклідової метрики. ■

Proposition 1.10.6 Задані (X_1, τ_1) та (X_2, τ_2) – два топологічних простори. Тоді відображення $\mathrm{pr}_1 \colon X_1 \times X_2 \to X_1$ та $\mathrm{pr}_2 \colon X_1 \times X_2 \to X_2$ – неперервні.

$$X_1 \xleftarrow{\mathrm{pr}_1} X_1 \times X_2 \xrightarrow{\mathrm{pr}_2} X_2$$

Proof.
Достатньо показати для pr_1, бо з pr_2 все симетрично.
Нехай U_1 – відкрита в X_1. Тоді звідси $\mathrm{pr}_1^{-1}(U_1) = \{(x_1, x_2) \in X_1 \times X_2 \mid x_1 \in U_1\} = U_1 \times X_2$ – відкрита як добуток двох відкритих. ■

Remark 1.10.7 $\tau_1 \times \tau_2$ – найслабша на $X_1 \times X_2$ топологія серед всіх інших, для якої проєкції – неперервні. *TODO: обміркувати*

Proposition 1.10.8 Задані (X_1, τ_1) та (X_2, τ_2) – два топологічних простори. Нехай (Z, σ) – також топологічний простір, встановимо відображення $f \colon Z \to X_1 \times X_2$ як $z \mapsto (f_1(z), f_2(z))$.
f – неперервне $\iff f_1, f_2$ – обидва неперервні (покоординатно).

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: f – неперервне. Зауважимо, що $f_1 = \mathrm{pr}_1 \circ f$ та $f_2 = \mathrm{pr}_2 \circ f$. Тоді f_1, f_2 – неперервні як композиція неперервних.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: f_1, f_2 – обидва неперервні.
Нехай $U \in \mathcal{B}$ – база топології $\tau_1 \times \tau_2$, тобто $U = U_1 \times U_2$, де U_1, U_2 – відкриті на X_1, X_2. Звідси $f^{-1}(U) = \{z \in Z \mid (f_1(z), f_2(z)) \in U_1 \times U_2\} = f_1^{-1}(U_1) \cap f_2^{-1}(U_2)$. За умовою, маємо $f_1^{-1}(U_1), f_2^{-1}(U_2)$ – відкриті на Z. Тобто звідси випливає, що $f^{-1}(U)$ – відкрита на Z. ■

Remark 1.10.9 Можна узагальнити означення добутку топології. Маємо $\{(X_\alpha, \tau_\alpha)\}$ – сім'я топологічних просторів та $X = \prod\limits_\alpha X_\alpha$ – декартів добуток. Якщо визначити клас

$$\mathcal{B} = \left\{ \prod_\alpha U_\alpha \mid U_\alpha \in \tau_\alpha, U_\alpha \neq X_\alpha \text{ лише скінченне число разів} \right\},$$

то вона утворить базу множини X, а тому можна утворити топологію.
Позначення: $\prod\limits_\alpha \tau_\alpha \overset{\text{def.}}{=} \tau_{\mathcal{B}}$.

1.11 Фактортопологія

Тут є куча варіантів, як це визначати, тому розглянемо всі.

Definition 1.11.1 Задано (X, τ) – топологічний простір та $q\colon X \to Y$ – сюр'єктивне відображення. **Фактортопологію на** Y визначимо таким чином:

$$U \subset Y \text{ – відкрита на } Y \iff q^{-1}U \text{ – відкрита на } X$$

Позначення: $\tau/_\sim$ (скоро це позначення буде виправданим).

Remark 1.11.2 $\tau/_\sim$ дійсно задає топологію та $(Y, \tau_\sim)$ утворює топологічний простір. Це випливає з властивостей прообразів.

Оскільки q сюр'єктивне відображення, то для кожної $y \in Y$ знайдеться $x \in X$, щоб $y = q(x)$. По-інакшому це можна сказати як $q^{-1}(\{y\}) \neq \emptyset$.

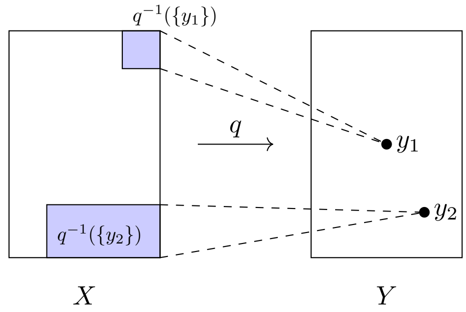

Також в силу сюр'єктивності ми маємо розбиття множини X. Тобто звідси отримали $X = \bigsqcup\limits_{y \in Y} q^{-1}(\{y\})$.

Навпаки, нехай множина X має розбиття, тобто $X = \bigsqcup\limits_{y} S_y$. Тоді можна визначити відображення q таким чином: якщо $y \in S_y$, то тоді $S_y \ni x \overset{q}{\mapsto} y$, причому це задає сюр'єктивне відображення.

Нехай знову є розбиття множини X, тоді вона має відношення еквівалентності $x_1 \sim x_2 \iff x_1, x_2$ лежать в одній множині розбиття.
А якщо є відношення еквівалентності на X, то зрозуміло, що відбувається розбиття класами еквівалентності $[x]$.

Коротше, у нас виникла така діаграма:

$$\begin{tikzcd}
q\colon X \to Y \text{ – сюр'єктивне} \arrow[r, bend left] & \text{розбиття } X \text{ по індексу } Y \arrow[l, bend left] \arrow[r, bend left] & \text{відношення еквівалентності по індексу } Y \arrow[l, bend left]
\end{tikzcd}$$

Мораль така: ми можемо трьома різними способами задати фактортопологію: або через довільну сюр'єкцію, або через розбиття (досить рідко), або через відношення еквівалентності. Запишу інше означення:

Definition 1.11.3 Задано (X, τ) – топологічний простір та $\sim$ – відношення еквівалентності на X. **Фактортопологію на** $X/_\sim$ визначимо таким чином:

$$U \subset X/_\sim \text{ – відкрита на } X/_\sim \iff \pi^{-1}(U) \text{ – відкрита на } X,$$

де $\pi\colon X \to X/_\sim$ – факторвідображення (яке є сюр'єктивним).

Remark 1.11.4 Із означення випливає, що $\pi\colon X \to X/_\sim$ – неперервне.

Proposition 1.11.5 Задано (X, τ) – топологічний простір та $\sim$ – відношення еквівалентності на X. $V \subset X/_\sim$ – замкнена на $X/_\sim \iff \pi^{-1}(V)$ – замкнена на X.
Вправа: довести.

Proposition 1.11.6 Задано (X, τ) – топологічний простір та $\sim$ – відношення еквівалентності на X. Також нехай (Y, σ) – інший топологічний простір та відображення $f \colon X/_\sim \to Y$.
f – неперервне $\iff$ $f \circ \pi$ – неперервне.

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ *випливає з того, що* f, π *одночасно неперервні.*

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: $f \circ \pi$ – неперервне. Нехай тепер U – відкрита в Y. За умовою, $(f \circ \pi)^{-1}(U)$ відкрита на X, але тоді $\pi^{-1} f^{-1}(U)$ відкрита на X. Значить, за означенням, $f^{-1}(U)$ – відкрита на $X/_\sim$. ■

Example 1.11.7 Розглянемо відрізок $X = [-1, 1]$. Ми можемо задати на ній відношення еквівалентності таким чином: $-1 \sim 1$. Інтуїтивно кажучи, відношення еквівалентності 'склеює' точки один з одним (тобто в цьому випадку $-1, 1$ будуть склеєними). У результаті маємо отримати коло:

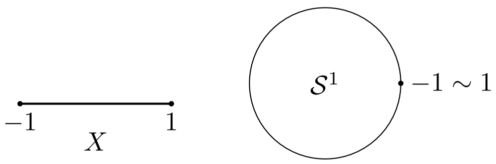

Тобто, інтуїтивно кажучи, $X/_\sim \cong \mathcal{S}^1$, саме гомеоморфні.

Скоро математично я це доведу.

TODO: доповнити!

2 Компактні простори

2.1 Компактність

Definition 2.1.1 Задано (X, τ) – топологічний простір.
Покриттям X назвемо сім'ю підмножин $\{U_i \mid i \in I\}$ множини X, для яких

$$\bigcup_{i \in I} U_i = X$$

Якщо множина індексів I скінченна, то покриття називається **скінченним**. Якщо всі множини в сім'ї відкриті, то покриття називається **відкритим**.

Definition 2.1.2 Задано (X, τ) – топологічний простір. Нехай $\{U_i \mid i \in I\}$ – покриття X.
Підпокриттям назвемо набір $\{U_i \mid i \in J\}$, де $J \subset I$, якщо це теж покриття.

Example 2.1.3 Зокрема множини $(n-1, n+1), n \in \mathbb{Z}$ утворюють відкрите покриття $\mathbb{R}$.

Definition 2.1.4 Задано (X, τ) – топологічний простір.
Даний простір назвемо **компактним**, якщо

$$\forall \{U_i \mid i \in I\} - \text{відкрите} : \exists \{U_i \mid i \in J\}, J \subset I, J - \text{скінченний індекс}$$

Тобто для будь-якого відкриттого покриття X існує скінченне підпокриття.

Example 2.1.5 $\mathbb{R}$ не є компактом.
Дійсно, оберемо відкрите покриття $\{(n-1, n+1) \mid n \in \mathbb{Z}\}$. Якби існувало скінченне підпокриття $\{(n-1, n+1) \mid n \in J\}$, то тоді в $J \subset \mathbb{Z}$ є найбільший елемент $N \in \mathbb{Z}$. Тоді з цього випливає, що $N+1 \notin \bigcup\limits_{n \in J} (n-1, n+1)$. Але водночас $\bigcup\limits_{n \in J} (n-1, n+1) = \mathbb{R}$, тобто $N+1 \notin \mathbb{R}$ – це неможливо.
Висновок: знайшли покриття $\{(n-1, n+1) \mid n \in \mathbb{Z}\}$, яка не містить скінченне підпокриття.

Example 2.1.6 Недискретний топологічний простір $(X, \tau_{\text{indiscr}})$ – компактний.
Дійсно, оберемо будь-яке відкрите покриття $\{U_i \mid i \in I\}$, у нас $\bigcup\limits_{i \in I} U_i = X$. Кожний $U_i = \emptyset$ або X. Значить, існує множина $U_{i_0} = X$. Тоді $\{U_{i_0}\}$ формує скінченне підпокриття.

Example 2.1.7 Будь-який скінченний простір – компактний.
Маємо відкрите покриття $\{U_i \mid i \in I\}$, тобто $\bigcup\limits_{i \in I} U_i = X$. Топологічний простір скінченний, тобто X – скінченний, тож $X = \{x_1, \dots, x_n\}$. Кожний $x_j \in U_{i_j}$. Тож існує скінченне підпокриття $\{U_{i_1}, \dots, U_{i_j}\}$.

Example 2.1.8 Дискретний простір (X, τ_{discr}) – компактний $\iff$ це скінченний простір.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: $(X, \tau_{\text{discr}}$ – компактний. Тобто для будь-якого відкритого покриття, зокрема для $\{\{x\} \mid x \in X\}$ існує скінченне підпокриття $\{x_1, x_2, \dots, x_n\}$, звідси $X = \bigcup\limits_{i} \{x_i\}$.

$\boxed{\Leftarrow}$ *див.* **Ex. 2.1.7**

Definition 2.1.9 Задано множину X та $A \subset X$.
Покриттям множини A назвемо сім'ю $\{W_i \mid i \in I\}$ підмножин X, для яких

$$A \subset \bigcup_{i \in I} W_i$$

$\{W_i \mid i \in J\}, J \subset I$ називаєтсья **підпокриттям**, якщо це теж покриття множини A.

Remark 2.1.10 Особливий випадок при $A = X$, із першим означенням збігається.

Definition 2.1.11 Задано (X, τ) – топлогічний простір та $A \subset X$.
Множина (!) A називається **компактом**, якщо

$$(A, \tau_A) - \text{компактний простір},$$

тобто будь-яке відкрите покриття A підмножинами A має скінченне підпокриття.

Proposition 2.1.12 Задано (X, τ) – топологічний простір та $A \subset X$.
A – компактна $\iff$ будь-яке покриття A відкритими підмножинами X містить скінченне підпокриття.

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: A – компактна, тобто (A, τ_A) – компактний простір. Нехай $\{W_i \subset X \mid i \in I\}$ – відкрите покриття множини A, тобто звідси $A \subset \bigcup\limits_{i \in I} W_i$. Але звідси випливає, що $A \cap \bigcup\limits_{i \in I} W_i = \bigcup\limits_{i \in I} (A \cap W_i) = A$.
Отримали покриття $\{A \cap W_i \mid i \in I\}$ множини A підмножинами A. Оскільки (A, τ_A) – компактний, то звідси існує скінченне підпокриття $\{A \cap W_i \mid i \in J\}$, тобто звідси $\bigcup\limits_{i \in J} (A \cap W_i) = A = A \cap \bigcup\limits_{i \in J} (A \cap W_i)$.
Значить, звідси $A \subset \bigcup\limits_{i \in J} W_i$. Тобто $\{W_i \subset X \mid i \in J\}$ – скінченне підпокриття.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: будь-яке покриття A відкритими підмножинами X містить скінченне підпокриття. Насправді, ідейно все те саме робиться. ∎

2.2 Компактність та підпростори

Example 2.2.1 Із курсу математичного аналізу, $[0, 1]$ – компактний (лема Гайне-Бореля). Однак $(0, 1) \subset [0, 1]$ більше не є компактом, тому що відкрите покриття $\{(\varepsilon, 1) \mid \varepsilon > 0\}$ не містить скінченного підпокриття.

Тобто цей приклад показує, що треба додати певні обмеження, щоб підмножина була теж автоматично компактною.

Proposition 2.2.2 Задано (X, τ) – компактний простір та $A \subset X$ – замкнена. Тоді (A, τ_A) – компактний.

Proof.
Нехай $\{W_i \subset X \mid i \in I\}$ – відкрите покриття A, тобто $\bigcup\limits_{i \in I} W_i \supset A$. Але ми знаємо, що A – замкнена, тобто $X \setminus A$ – відкрита. Зауважимо, що $(X \setminus A) \cup \bigcup\limits_{i \in I} W_i = X$. Тобто $\{X \setminus A\} \cup \{W_i \mid i \in I\}$ утворює відкрите покриття X. За компактністю, існує скінченне підпокриття $\{X \setminus A\} \cup \{W_i \mid i \in J\}$, тож звідси $(X \setminus A) \cup \bigcup\limits_{j \in I} W_i = X$.
Із цього випливає, що $\bigcup\limits_{j \in I} W_i \supset A$. Тобто знайшли скінченне підпокриття $\{W_i \subset X \mid i \in J\}$.
Висновок: A – компактна множина.

Окремо варто звернути увагу, коли із відкритого покриття $\{X \setminus A\} \cup \{W_i \mid i \in I\}$ може бути скінченне підпокриття $\{W_i \mid i \in K\}$. Тоді звідси $\bigcup\limits_{i \in K} W_i = X \supset A$ – автоматично доводиться. ∎

Коротше, будь-яка замкнена множина – компактна. Але не кожна компактна множина буде замкненою.

Example 2.2.3 Зокрема маємо $(X, \tau_{\text{indiscr}})$ – недискретний простір, оберемо $Y \subsetneq X$, утворимо знову недискретний простір (Y, τ_Y) за **Ex. 1.9.5**.
Зауважимо, що Y – компактна множина, тому що (Y, τ_Y) – компактний простір в силу недискретності. Але Y – НЕ замкнена множина, тобто $X \setminus Y$ – НЕ відкрита множина, тому що в $(X, \tau_{\text{indiscr}})$ лише $\emptyset, X$ – відкриті.

Утім можна зробити певні зміни, аби в зворотному напрямку це спрацювалю.

Proposition 2.2.4 Задано (X, τ) – гаусдорфів (уже не компактний) простір та A – компактна множина. Тоді A – замкнена.

Proof.
Ми хочемо зараз довести, що $X \setminus A$ – відкрита множина. Значить, нехай $x \in X \setminus A$. Оберемо також будь-який $a \in A$. У силу гаусдорфовості, існують околи U_a, V_a – відповідно відкриті околи точки

x, a такі, що $U_a \cap V_a = \emptyset$. Зауважимо, що $\bigcup\limits_{a \in A} V_a \supset A$. Маємо $\{V_a \subset X \mid a \in A\}$ – відкрите покриття, а за компактністю A, можна знайти скінченне підпокриття $\{V_a \subset X \mid a \in B\}$.
Зафіксуємо $U = \bigcap\limits_{a \in B} U_a$, який є теж відкритим (в силу скінченного перетину) та околом точки x.
Доведемо, що $U \subset X \setminus A$.
Нехай $y \in A$, тобто $y \in V_b$ при деякому $b \in B$. Але відомо, що $V_b \cap U_b = \emptyset$, а тому $b \notin U_b \implies b \notin U$.
Висновок: $X \setminus A$ – відкрита, а тому A – замкнена. ■

Corollary 2.2.5 Задано (X, τ) – компактний та гаусдорфів простір.
A – компактна $\iff$ A – замкнена.

2.3 Компактність та добуток просторів

Theorem 2.3.1 Теорема Тіхонова (скінченний варіант)
Задані (X, τ_1) та (Y, τ_2) – компактні топологічні простори. Тоді $(X \times Y, \tau_1 \times \tau_2)$ – теж компактний топологічний простір.

Proof.
Отже, нехай $\{S_i \mid i \in I\}$ – відкрите покриття $X \times Y$. Для кожного $(x, y) \in X \times Y$ можна обрати $S_i \ni (x, y)$, а звідси можна обрати відкриті $U_{x,y}, W_{x,y}$ – відповідно околи точки x, y, для яких $U_{x,y} \times W_{x,y} \subset S_i$. Сім'я множин $\{U_{x,y} \times W_{x,y} \mid x \in X, y \in Y\}$ – відкрите покриття $X \times Y$, бо
$\bigcup\limits_{(x,y) \in X \times Y} (U_{x,y} \times W_{x,y}) = \bigcup\limits_{x \in X} U_{x,y} \times \bigcup\limits_{y \in y} W_{x,y} = X \times Y$.
Тому достатньо шукати скінченне підпокриття саме для цієї сім'ї.
Зафіксуємо $x \in X$. Зауважимо, що $\{W_{x,y} \mid y \in Y\}$ – відкрите покриття Y. Але оскільки (Y, τ_2) – компактний, то існує скінченне підпокриття $\{W_{w,y} \mid y \in \tilde{Y}\}$. Покладемо тепер $U_x = \bigcap\limits_{y \in \tilde{Y}} U_{x,y}$, що також буде відкритим околом точки x. Тоді звідси випливає, що $U_x \times Y \subset \bigcup\limits_{y \in \tilde{Y}} (U_{x,y} \times W_{x,y})$, бо
$(x, y) \in U_x \times Y$, тому $x \in U_{x,y}$ для всіх $y \in \tilde{Y}$. Обравши довільний $y \in \tilde{Y}$, отримаємо $y \in W_{x,y}$.
Тепер $\{U_x \mid x \in X\}$ – відкрите покриття X (за міркуваннями вище). Але оскільки (X, τ_1) – компактний, то існує скінченне підпокриття $\{U_x \mid x \in \tilde{X}\}$.
Нарешті, я стверджую, що $\{U_{x,y} \times W_{x,y} \mid x \in \tilde{X}, y \in \tilde{Y}\}$ буде скінченним підпокриттям $X \times Y$. Те, що це скінченна, випливає зі скінченності $\tilde{X}, \tilde{Y}$. Нехай тепер $(x, y) \in X \times Y$, тоді $x \in U_x$ для деякого $x \in \tilde{X}$, тож $(x, y) \in U_x \times Y$, але тоді $(x, y) \in U_{x,y} \times W_{x,y}$ для деякого $y \in \tilde{Y}$. ■

Remark 2.3.2 Цілком зрозуміло, що теорема Тіхонова працює, коли в нас n штук компактних топологічний просторів.

Example 2.3.3 Зокрема звідси $[0, 1]^n$ буде компактною множиною, оскільки $[0, 1]$ – компактна.

2.4 Компактність та факторпростори

Lemma 2.4.1 Задані $(X, \tau), (Y, \tilde{\tau})$ – два топологічних простори та $f \colon X \to Y$ – неперервне. Якщо X – компактна, то тоді fX – компактна.

Proof.
Маємо $\{W_i \subset Y \mid i \in I\}$ – відкрите покриття fX. Візьмемо сім'ю прообразів $\{f^{-1}(W_i) \subset X \mid i \in I\}$.
Зауважимо:
$\bigcup\limits_{i \in I} f^{-1}(W_i) = f^{-1}\left(\bigcup\limits_{i \in I} W_i\right) \supset f^{-1}f(X) = X$.
Отже, $\{f^{-1}(W_i) \subset X \mid i \in I\}$ – відкрите покриття X, але в силу компактності існує скінченне підпокриття $\{f^{-1}(W_i) \subset X \mid i \in J\}$. Залишилось показати, що $\{W_i \subset Y \mid i \in J\}$ (яке вже є скінченним) буде підпокриттям fX. І дійсно, ми маємо $X = \bigcup\limits_{i \in J} f^{-1}(W_i) = \bigcup\limits_{i \in J} W_i$. Але тоді

$$fX = f\left(f^{-1} \bigcup_{i \in J} W_i\right) \subset \bigcup_{i \in J} W_i.$$ ■

Corollary 2.4.2 Будь-який факторпростір – компактний простір.
Випливає з того, що $\pi\colon X \to X/_\sim$ *– неперервне відображення.*

Definition 2.4.3 Задані $(X,\tau),(Y,\tilde{\tau})$ – два топологічних простори та $f\colon X \to Y$ – відображення. f називається **відкритим**, якщо

$$\forall U \subset \text{ – відкрита в } X : fU \text{ – відкрита в } Y$$

f називається **замкненим**, якщо

$$\forall V \subset \text{ – замкнена в } X : fU \text{ – замкнена в } Y$$

Proposition 2.4.4 Задані $(X,\tau),(Y,\tilde{\tau})$ – один компактний, а другий – гаусдорфів простори та $f\colon X \to Y$ – неперервне відображення. Тоді f – замкнене.

Proof.
Нехай V – замкнена на X, тоді V – компакт як множина. Значить, fV – компакт. У силу гаусдорфовості, fV – замкнена в Y. ■

Уже якось було, що неперервна бієкція не гарантує гомеоморфність між двома просторами. Але, додавши певні обмеження, можна саме так і ствердити:

Proposition 2.4.5 Задані $(X,\tau),(Y,\tilde{\tau})$ – один компактний, а другий – гаусдорфів простори та $f\colon X \to Y$ – неперервна бієкція. Тоді f – гомеоморфізм.

Proof.
Нам треба лишень довести, що $f^{-1}\colon Y \to X$ буде неперервним відображенням.
Нехай V – замкнена в X та розглянемо $(f^{-1})^{-1}(V) \overset{f \text{ – бієкція}}{=} fV$. Нам уже відомо, що f – замкнене відображення, а тому fV має бути замкненою на Y. Тобто $(f^{-1})^{-1}(V)$ – замкнена на Y. ■

Example 2.4.6 Зокрема будь-які дві компактно-гаусдорфові простори будуть між собою гомеоморфними.

Proposition 2.4.7 Задані $(X,\tau),(Y,\tilde{\tau})$ – один компактний, а другий – гаусдорфів простори та $f\colon X \to Y$ – неперервна сюр'єкція. Тоді $Y \cong X/_\sim$. Тут відношення еквівалентності $x_1 \sim x_2 \iff f(x_1) = f(x_2)$.

TODO: доробити!

3 Зв'язні простори

3.1 Зв'язність

Definition 3.1.1 Задано (X, τ) – топологічний простір.
Ми назвемо простір **незв'язним**, якщо

$$\exists U, V \in \tau : U \neq \emptyset, V \neq \emptyset : X = U \sqcup V$$

У протилежному випадку ми будемо це називати **зв'язним**.

Example 3.1.2 Зокрема $X = \mathbb{R} \setminus \{0\}$ – незв'язнии, тому що існують відкриті непорожні та неперетинні $(-\infty, 0), (0, +\infty)$, які дають $(-\infty, 0) \cup (0, +\infty) = X$.

Example 3.1.3 Простір $\mathbb{Q}$ (як підпростір $\mathbb{R}$) – незв'язний. Дійсно, нехай $U = (-\infty, \sqrt{2}) \cap \mathbb{Q}$ та $V = (\sqrt{2}, +\infty) \cap \mathbb{Q}$ – два відкритих, непорожніх та неперетинних множин. Тоді $U \cap V = \mathbb{Q}$ (оскільки $\sqrt{2}$ ірраціональне).

Example 3.1.4 Будь-який (X, τ_{dicsr}) – дискретний топологічний простір – незв'язний, якщо $\#X \geq 2$. Оберемо $x \in X$, тоді $\{x\} \sqcup (X \setminus \{x\}) = X$.

Example 3.1.5 Будь-який $(X, \tau_{\text{indicsr}})$ – недискретний топологічний простір – зв'язний, якщо $X \neq \emptyset$. Розпишемо $X = U \sqcup V$, тут обидва відкриті. Але звідси вилпиває, що $U \in \{X, \emptyset\}$ та $V \in \{X, \emptyset\}$. Тобто дійсно, $U = \emptyset$ або $V = \emptyset$. Це означає, що порушується означення незв'язності.

Lemma 3.1.6 Задані $(X, \tau), (Y, \tilde{\tau})$ – топологічних простори та $f \colon X \to Y$ – відображення. Нехай U, V – такі відкриті підмножини, що $U \sqcup V = X$.
f – неперервне $\iff$ $f|_U,\ f|_V$ – неперервні.
Дану лему часто називають pasting lemma.

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано f – неперервне. Тоді треба згадати, що $f|_U = f \circ \imath_U$ та $f|_V = f \circ \imath_V$. Вкладення вже неперервне, тобто звідси $f|_U, f|_V$ – неперервні як композиція.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: $f|_U,\ f|_V$ – неперервні. Нехай W – відкрита в Y. Тоді
$f^{-1}(W) = \{x \in U \mid f(x) \in W\} \sqcup \{x \in V \mid f(x) \in W\} = (f|_U)^{-1}(W) \sqcup (f|_V)^{-1}(W)$.
За умовою, $(f|_U)^{-1}(W)$ – відкрита в U, але сама U – відкрита в X. Значить, $(f|_U)^{-1}(W)$ – відкрита в X. Аналогічним чином $(f|_V)^{-1}(W)$ – відкрита в U.
Разом отримаємо $f^{-1}(W)$ – відкрита в X. ■

Remark 3.1.7 Згідно з означенням, $\emptyset$ буде зв'язним. Бачив авторів, які не вважали дану множину ані зв'язною, ані незв'язною.

Proposition 3.1.8 Еквівалентні означення
Задано $(X, \tau), X \neq \emptyset$ – топологічний простір. Наступні еквівалентні:
1) (X, τ) – зв'язний;
2) єдині підмножини X, що є відкритими та замкненими одночасно, – це $\emptyset, X$;
3) будь-яке неперервне відображення $f \colon X \to D$, де D – дискрений простір, буде сталим.
4) будь-яке неперервне відображення $f \colon X \to \{y_1, y_2\}$, де $\{y_1, y_2\}$ – двоточковий дискретний простір, буде сталим.

Proof.
$\boxed{1) \Rightarrow 2)}$ Дано: (X, τ) – зв'язний. Нехай U – замкнена та відкрита одночасно. Тобто $U,\ X \setminus U$ одночасно відкриті. При цьому вони неперетинні, непорожні, а тому звідси $U \sqcup (X \setminus U) = X$. У силу зв'язності єдина можлива опція – це бути $U = X$ або $U = \emptyset$.

$\boxed{2) \Rightarrow 3)}$ Дано: єдині підмножини X, що є відкритими та замкненими одночасно, – це $\emptyset, X$.
Розглянемо неперервне відображення $f \colon X \to D$, де D – дискретний. Оберемо $x \in X$, тоді $\{f(x)\}$ – відкрита й замкнена одночасно в D. У силу неперервності, $f^{-1}\{f(x)\}$ – відкрита та замкнена в X, тоді $f^{-1}\{f(x)\} = \emptyset$ або $f^{-1}\{f(x)\} = X$. Перша рівність неможлива, бо точка x там лежить. Значить, $f^{-1}\{f(x)\} = X$. Висновок: $f(y) = f(x), \forall y \in X$, тобто тут $f(x)$ грає роль константи.

$\boxed{3) \Rightarrow 4)}$ Дано: будь-яке неперервне відображення $f\colon X \to D$, де D – дискрений простір, буде сталим. Зокрема фіксуємо $D_{2 \text{ points}}$ – довільний двоточковий дискретний простір – закінчили.

$\boxed{4) \Rightarrow 1)}$ Дано: будь-яке неперервне відображення $f\colon X \to \{y_1, y_2\}$, де $\{y_1, y_2\}$ – двоточковий дискретний простір, буде сталим. Нехай U, V – відкриті підмножини так, щоб $U \sqcup V = X$. Визначимо відображення $g\colon X \to \{y_1, y_2\}$, що задано як $g(x) = \begin{cases} y_1, & x \in U \\ y_2, & x \in V \end{cases}$. Тоді $g|_U, g|_V$ неперервні (легко ручками перевірити), а звідси g – неперервне за лемою. Але оскільки g задовольняє умові 'дано', то звідси g приймає стале значення. Тобто $U = X, V = \emptyset$ або навпаки. ■

Lemma 3.1.9 Задано (X, τ) – топологічний простір. Нехай $A, B \subset X$ такі, що $A \subset B \subset \mathrm{Cl}(A)$. Також нехай A – зв'язна. Тоді B – також зв'язна.

Proof.
Нехай $f\colon B \to D$ – неперервне відображення до дискретного простору. Тоді $f|_A\colon A \to D$ також неперервне (композиція неперервних, бо $f|_A = f \circ \imath_A$). Тоді це стала функція, оскільки A – з'єднана область за умовою. Скажімо, $f|_A(a) = d, \forall a \in A$. Тепер, d та f – обидва неперервні функції з B в D (який є гаусдорфовим). Зауважимо, що A – щільна на B в силу $A \subset B \subset \mathrm{Cl}(A)$. Дійсно, якщо розглянути підпростір (B, τ_B), то B – замкнена та містить A, а тому $B \supset \mathrm{Cl}(A)$; отже, $B = \mathrm{Cl}(A)$. На щільній множині A виконано $f(a) = a$, а тому $f(b) = d$ на всій множині B.
Отже, $f\colon B \to D$ теж стале, тобто B – зв'язна. ■

Lemma 3.1.10 Задані $(X, \tau), (Y, \tilde{\tau})$ – топологічні простори та $f\colon X \to Y$ – неперервне. Відомо, що X – зв'язний. Тоді $f(X)$ – також зв'язний.

Proof.
Спочатку розглянемо випадок, коли f – сюр'єктивне. У цьому випадку $f(X) = Y$. Маємо $U \sqcup V = Y$, де U, V – відкриті в Y, тоді $f^{-1}(U), f^{-1}(V)$ – неперетинні та відкриті в X, при цьому $f^{-1}(Y) = X = f^{-1}(U) \sqcup f^{-1}(V)$. Оскільки X – зв'язний, то (наприклад) $f^{-1}(U) = \emptyset$, а за сюр'єктивністю, $U = \emptyset$.
Якщо $f\colon X \to Y$ – довільне, то тоді $g\colon X \to f(X)$, де $g \equiv f$, – сюр'єктивне, і там закінчили. ■

Proposition 3.1.11 Задані (X, τ_1) та (Y, τ_2) – два зв'язних топологічних простори. Тоді $(X \times Y, \tau_1 \times \tau_2)$ – також зв'язний.

Proof.
Розглянемо неперервне відображення $f\colon X \times Y \to D$, де D – дискретний простір. Оберемо $(x, y), (x', y') \in X \times Y$. Зауважимо, що $\{x\} \times Y \cong Y$, тож звідси $\{x\} \times Y$ має бути зв'язною також. Значить, $f|_{\{x\} \times Y}$ буде сталою. Зокрема звідси $f(x, y) = f(x, y')$.
Аналогічним чином $X \times \{y'\} \cong X$, а там через зв'язність отримаємо $f(x', y') = f(x, y')$.
Разом отримали $f(x, y) = f(x', y')$, тобто f – стала. Отже, $X \times Y$ – зв'язна. ■

Example 3.1.12 Із курсу матана, $[a, b]$ – зв'язний. Але за твердженням, звідси випливає, що всі куби $[a_1, b_1] \times \cdots \times [a_n, b_n]$ будуть зв'язними в $\mathbb{R}^n$.

Lemma 3.1.13 Задано (X, τ) – топологічний простір та $(A_i, i \in I)$ – покриття X, причому всі A_i – зв'язні, та всі вони перетинаються між собою. Тоді X – зв'язна.

Proof.
Нехай $f\colon X \to D$ – неперервне відображення, де D – дискретний простір. Тоді неперервним буде $f|_{A_i}\colon A_i \to D$, але в силу зв'язності A_i, ми маємо $f|_{A_i} \equiv d_i$. Оберемо інше звуження $f|_{A_j}\colon A_j \to D$, тоді аналогічно $f|_{A_j} \equiv d_j$. Проте $A_i \cap A_j \neq \emptyset$, тож звідси $d_i = d_j$. Таким чином, стала не залежить від $i \in I$, а тому f буде сталою на X. Отже, X – зв'язна. ■

3.2 Лінійна зв'язність

Definition 3.2.1 Задано (X, τ) – топологічний простір.
Шляхом в X називають неперервне відображення $\gamma\colon [0, 1] \to X$. Ми називаємо γ **шляхом від** x **до** y, якщо $\gamma(0) = x, \gamma(1) = y$.
Простір $X \neq \emptyset$ називається **лінійно зв'язним**, якщо

$$\forall x, y \in X : \exists \gamma \text{ – шлях від } x \text{ до } y$$

Lemma 3.2.2 Задано (X, τ) – топологічний простір. Нехай X – лінійно зв'язний. Тоді X – (просто) зв'язний.

Proof.
Нехай $f\colon X \to D$ – неперервне, де D – дискретний простір. Оберемо $x, y \in X$, тоді, за умовою, існує шлях $\gamma\colon [0,1] \to X$, причому $\gamma(0) = x, \gamma(1) = y$. Звідси відображення $f \circ \gamma\colon [0,1] \to D$ – також неперервне. Оскільки $[0,1]$ – зв'язна, то тоді $f \circ \gamma$ – стале відображення, зокрема $f(x) = f(\gamma(0)) = f(\gamma(1)) = f(y)$. Отже, f – також стале, а тому X – зв'язний. ■

Example 3.2.3 Підмножина $X \subset \mathbb{R}^n$ називається **випуклою**, якщо $\forall x, y \in X, \forall t \in [0,1] : (1-t)x + ty \in X$. Тоді кожна випукла підмножина $\mathbb{R}^n$ буде лінійно зв'язною, оскільки $t \mapsto (1-t)x + ty$ визначає довільний шлях з x в y.
Отже, всі випуклі підмножини $\mathbb{R}^n$ – зв'язні.

Нехай задані шлях γ з x в y та шлях δ з y в z. Ми можемо їх об'єднати ці шляхи таким чином: визначаємо $\gamma * \delta\colon [0,1] \to X$, який задається ось так:

$$(\gamma * \delta)(t) = \begin{cases} \gamma(2t), & t \in \left[0, \dfrac{1}{2}\right] \\ \delta(2t-1), & t \in \left[\dfrac{1}{2}, 1\right] \end{cases}$$

Задане відображення досі залишається шляхом, тільки тепер з x в z.

Example 3.2.4 Простір $\mathbb{R}^n \setminus \{0\}$ буде лінійно зв'язним при $n \geq 2$.
Нехай $x, y \in \mathbb{R}^n$.
Якщо пряма між x, y не проходить через 0, то тоді дана пряма визначає шлях з x в y.
Інакше ми можемо обрати точку $z \in X$, що не лежить на цій прямій (це можливо в силу умови $n \geq 2$). Пряма через x, z не проходить через 0, тому це – шлях з x в z. Аналогічно пряма через z, y не проходить через 0, тому це – шлях з z в y. Отже, можна об'єднати два шляхи – отримаємо шлях з x в y.

Lemma 3.2.5 Задано $(X, \tau), (Y, \tilde{\tau})$ – топологічні простори та $f\colon X \to Y$ – неперервне. Тоді $\Gamma_f \cong X$, де $\Gamma_f = \{(x, y) \in X \times Y : y = f(x)\}$ – графік функції (для дійснозначних функцій це був би справді графік).

Proof.
Визначимо такі функції:
$p\colon \Gamma_f \to X \qquad (x, y) \mapsto x$
$q\colon X \to \Gamma_f \qquad x \mapsto (x, f(x))$.
Зауважимо, що $p \circ q = \mathrm{id}_X$ та $q \circ p = \mathrm{id}_{\Gamma_f}$. Тож вони взаємно оборотні. Залишилося довести, що ці два відображення – неперервні.
Для p маємо $p = \mathrm{pr} \circ \imath$, де $\mathrm{pr}\colon X \times Y \to X$, $\imath\colon \Gamma_f \to X \times Y$. Оскільки ці два відображення неперервні, то композиція теж буде неперервною.
Для q ми розглянемо $\imath \circ q\colon X \to X \times Y$. Зауважимо, що $(\imath \circ q)(x) = (x, f(x)) = (\mathrm{id}_X(x), f(x))$ – обидві функції неперервні, тож $\imath \circ q$ – неперервне. За **Prp. 1.9.13**, q – неперервне. ■

Remark 3.2.6 Тепер, нарешті, можемо поговорити про те, що зворотне твердження не працює. Тобто зі зв'язності не випливає лінійна зв'язність в загальному випадку.

Example 3.2.7 Розглянемо підмножини $L = \{(0, y) \in \mathbb{R}^2 : -1 \leq y \leq 1\}$ та $C = \left\{\left(x, \sin\dfrac{1}{x}\right) \in \mathbb{R}^2 : x > 0\right\}$.
Будемо зосереджені підпросторі $X = L \cup C$, яка називається **сіносуїдальною кривою тополога**.

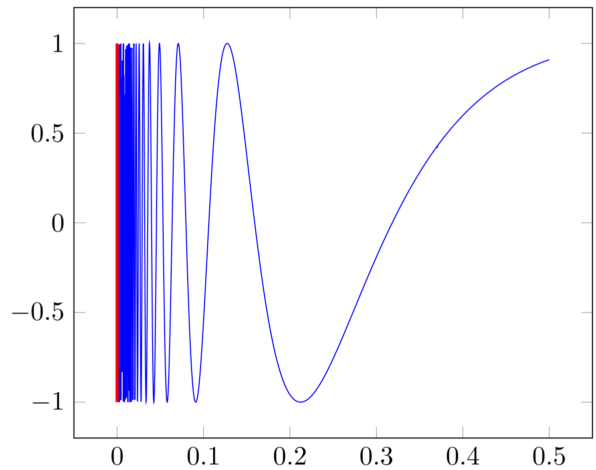

I. X *– зв'язна.*
Спочатку зауважимо, що $C \cong (0, +\infty)$ за **Lm. 3.2.5** та $(0, +\infty)$ – зв'язна, тож сама C буде також зв'язною. Залишилося довести, що $\mathrm{Cl}(C) \supset X \supset C$ – і тоді вже X буде зв'язною за **Lm. 3.1.9**.
Нехай $(0, y) \in L$, тут $|y| \leq 1$. Оберемо довільне $\varepsilon > 0$. Тоді існує елемент $z > \dfrac{1}{\varepsilon}$, для якого $y = \sin z$. Покладемо $x = \dfrac{1}{z}$, тоді отримаємо $(x, y) \in C$, при цьому $\|(0, y), (x, y)\| = |x| < \varepsilon$. Таким чином, $(0, y) \in \mathrm{Cl}(C)$, що дає нам вкладення $\mathrm{Cl}(C) \supset L$. Проте оскільки $\mathrm{Cl}(C) \supset C$, то з цих двох вкладень випливає $\mathrm{Cl}(C) \supset X$. (насправді кажучи, $X = \mathrm{Cl}(C)$).

II. X *– не лінійно зв'язна.*
!Припустимо, що існує шлях γ із точки $(0, 0)$ до точки $\left(\dfrac{1}{\pi}, 0\right)$. Маємо $\gamma(t) = (\gamma_1(t), \gamma_2(t))$, де $t \in [0, 1]$. Оскільки γ – неперервний, то γ_1, γ_2 – також неперервні. Але $[0, 1]$ – компакт, тож γ_1, γ_2 – рівномірно неперервні, тож $\exists \delta > 0 : \forall t, t' \in [0, 1] : |t - t'| < \delta \implies |\gamma_2(t) - \gamma_2(t')| < 2$.
Оберемо таке $N \in \mathbb{N}$, щоб $\dfrac{1}{N} < \delta$. Далі відрізок $[0, 1]$ розіб'ємо на підвідрізки довжини $\dfrac{1}{N}$ рівномірним чином. Тобто $\left[0, \dfrac{1}{N}\right], \left[\dfrac{1}{N}, \dfrac{2}{N}\right], \dots, \left[\dfrac{N-1}{N}, 1\right]$. Оскільки γ_1 – шлях від 0 до $\dfrac{1}{\pi}$, то за теоремою Коші про середнє, існують $t_k \in [0, 1]$, для яких $\gamma_1(t_k) = \dfrac{1}{\left(2k + \frac{1}{2}\right)\pi}$. Тут в нас $k \geq 1$.
Оскільки кількість t_k нескінченна, то має знайтися інтервал $\left[\dfrac{i-1}{N}, \dfrac{i}{N}\right]$, який містить хоча б дві точки формату t_k. Тобто тут будуть точки $t_k, t_m \in \left[\dfrac{i-1}{N}, \dfrac{i}{n}\right]$, де припустимо $1 \leq k < m$. Звідси випливає, що $\dfrac{1}{\left(2k + \frac{1}{2}\right)\pi} > \dfrac{1}{\left(2k + \frac{3}{2}\right)\pi} > \dfrac{1}{\left(2m + \frac{1}{2}\right)\pi}$. Знову за теоремою Коші про середнє, знайдеться точка t між t_k та t_m, для якої $\gamma_1(t) = \dfrac{1}{\left(2k + \frac{3}{2}\right)\pi}$. Але тоді
$|\gamma_2(t_k) - \gamma_2(t)| = |1 - (-1)| = 2$, при цьому $|t_k - t| \leq \dfrac{1}{N} < \delta$ – суперечність!

Тим не менш, існує критерій, для якого зв'язність та лінійна зв'язність – це однакові речі, просто треба додати дещо.

Proposition 3.2.8 Задано (X, τ) – топологічний простір.

$$X \text{ – лінійно зв'язний} \iff \begin{cases} X \text{ – зв'язний} \\ \text{кожна точка } X \text{ має хоча б один окіл, який є лінійно зв'язний} \end{cases}.$$

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ *Уже доводили, що із лінійної зв'язності випливає зв'язність. Друга умова виконується, бо*

кожна точка $x \in X$ містить окіл X, який є лінійно зв'язним.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: $\begin{cases} X \text{ – зв'язний} \\ \text{кожна точка } X \text{ має хоча б один окіл, який є зв'язний шляхом} \end{cases}$.

Зафіксуємо $x \in X$. Розглянемо множину $U = \{y \in X : \text{існує шлях між } x \text{ та } y\}$. Хочемо довести, що U є відкритою та замкненою одночасно: таким чином, оскільки X зв'язна, то $U = X$ (бо $x \in U$), а це буде означати, що між двома довільними точками знайдеться шлях; а тому X буде лінійно зв'язним.
Отже, нехай $y \in U$, тобто існує шлях між x та y. За умовою, для точки y можна взяти окіл W_y, який є лінійно зв'язним. Тоді для кожної точки $w \in W_y$ існує шлях між y та w_y. Якщо склеїти два шляхи, отримаємо шлях між x та w. Тож $w \in W_y$. Таким чином, $W_y \subset U \implies U$ – відкрита.
Тепер нехай $y \in X \setminus U$. За умовою, для точки y можна взяти окіл W_y, який є лінійно зв'язним. Значить, $W_y \subset X \setminus U$. Якщо припустити, що це не так, то знайдеться точка $w \in W_y \cap U$; значить, існує шлях між x, w та шлях між w, y – отримаємо шлях між x, y, але тоді $y \in U$ – суперечить умові. Отже, $X \setminus U$ – відкрита, тобто U – замкнена. ■

Lemma 3.2.9 Задані $(X, \tau), (Y, \tilde{\tau})$ – топологічні простори та $f \colon X \to Y$ – неперервне. Відомо, що X – лінійно зв'язний. Тоді $f(X)$ – також лінійно зв'язний.

Proof.
Нехай $y, y' \in f(X)$. Тоді $y = f(x),\ y' = f(x')$ для $x, x' \in X$. Оскільки X – лінійно зв'язний, то існує шлях $\gamma \colon [0,1] \to X$ між x, x' в просторі X. Тоді $f \circ \gamma \colon [0,1] \to Y$ – шлях між y, y' в просторі Y. ■

Proposition 3.2.10 Задані (X, τ_1) та (Y, τ_2) – два лінійно зв'язних топологічних простори. Тоді $(X \times Y, \tau_1 \times \tau_2)$ – також лінійно зв'язний.

Proof.
Нехай $(x, y), (x', y') \in X \times Y$. Оскільки X, Y – лінійно зв'язні, то існують шляхи: γ_1 між x, x' в X; γ_2 між y, y' в Y. Тож $\gamma = (\gamma_1, \gamma_2) \colon [0,1] \to X \times Y$ задає шлях між $(x, y), (x', y')$ уже в $X \times Y$. ■

3.3 Компоненти зв'язності та лінійної зв'язності

Задано (X, τ) – непорожній топологічний простір. Задамо **відношення зв'язності**:

$$x \sim y \iff \exists C \subset X, C \text{ – зв'язна} : x, y \in C$$

Lemma 3.3.1 Відношення зв'язності задає відношення еквівалентності.

Proof.
I. Рефлексивність. Беремо $\{x\} \subset X$, що є зв'язною, тоді $x, x \in \{x\}$, тобто $x \sim x$.
II. Симетричність. Миттєво видно з означення.
III. Транзитивність. Маємо $x \sim y, y \sim z$, тобто існують множини $C, D \subset X$, що є зв'язними та $x, y \in C$, $y, z \in D$. Зауважимо, що $C \cup D \subset X$ буде також зв'язною, причому $x, z \in C \cup D$. Отже, $x \sim z$. ■

Клас еквівалентності називають **компонентом зв'язності** X.

Proposition 3.3.2 Задано (X, τ) – топологічний простір та відношення зв'язності. Тоді:
1) кожний компонент зв'язності множини X – зв'язний;
2) кожний компонент зв'язності множини X – максимальний серед інших зв'язних підпросторів;
3) найбільший зв'язний підпростір X – компонент зв'язності.
Отже, компоненти зв'язності топологічного простору – найбільші зв'язні підпростори.

Proof.
Доведемо кожний пункт окремо.

1) Нехай C – компонент зв'язності X. Оскільки це клас еквівалентності, то $C = [x]$. Оберемо довільний $y \in C$, тоді $x \sim y$, тобто існує зв'язна підмножина $D_y \subset X$, для якої $x, y \in D_y$. Зауважимо, що для всіх $y \in C$ ми маємо $D_y \subset C$, оскільки для кожного $z \in D_y$ ми маємо $z \sim x$, тобто $z \in C$. Значить, $C = \bigcup\limits_{y \in C} D_y$. Всі D_y зв'язні, тож об'єднання буде також зв'язним.

2) Нехай C – компонент зв'язності X.
Припустимо, що існує $D \subset X$ – такий зв'язний підпростір, що $D \supset C$. Тобто існує ще більша множина. Маємо $C = [x]$. Зауважимо, що $D \subset C$, адже при $z \in D$ маємо $x \in C \subset D$, тобто $x \sim z$ (за означенням $\sim$). Тобто $z \in C$. Таким чином, $D = C$.

3) Нехай C – найбільший зв'язний підпростір X. У нас точно $C \neq \emptyset$, тож оберемо точку $x \in C$. Для кожного $y \in C$ ми маємо $x \sim y$, бо $C \ni x, y$ та є зв'язним. Значить, $C \subset [x]$. Із іншого боку, $[x]$ – зв'язний за 1), тоді за максимальністю C, маємо $C = [x]$.

Усі пункти доведені. $\blacksquare$

Proposition 3.3.3 Задано (X, τ) – топологічний простір.
X – зв'язний $\iff$ X містить лише один компонент зв'язності.

Proof.
$\boxed{\Rightarrow}$ Дано: X – зв'язний. Тоді дана множина є компонентом зв'язності X. Дійсно, $X \subset X, X$ – зв'язна та $x, y \in X$.

$\boxed{\Leftarrow}$ Дано: X має лише один компонент зв'язності. Даний компонент зв'язності дорівнює X. Кожний компонент зв'язності – зв'язний, тобто X – зв'язний. $\blacksquare$

Proposition 3.3.4 Задано (X, τ) – топологічний простір. Тоді кожний компонент зв'язності – замкнена множина.

Proof.
Нехай C – компонент зв'язності X. За **Lm. 3.1.9**, маємо $\mathrm{Cl}(C)$ – зв'язна множина та $\mathrm{Cl}(C) \supset C$. Оскільки C – максимальна зв'язна множина, то звідси $C = \mathrm{Cl}(C)$, що гарантує замкненість. $\blacksquare$

Example 3.3.5 Компонентами зв'язності $\mathbb{R} \setminus \{0\}$ будуть $(-\infty, 0)$ та $(0, +\infty)$.

Definition 3.3.6 Задано (X, τ) – топологічний простір.
Простір називається **цілком незв'язним**, якщо

$$\text{кожний компонент зв'язності – одноточкова множина.}$$

Еквівалентно кажучи, якщо кожний зв'язний підпростір має рівно один елемент.

Example 3.3.7 Ми знаємо, що дискретний простір – зв'язний, тільки якщо це простір з однієї точки. Оскільки кожний підпростір дискретного простору – дискретний, то єдині зв'язні підпростори – ці, що з одним елементом. Отже, дискретний простір – цілком незв'язний.

Example 3.3.8 $\mathbb{Q}$ – цілком незв'язна множина (яка не є дискретною, бо $\{0\}$ не відкрита).
Нехай $x, y \in \mathbb{Q}$ при $x \neq y$, тоді звідси $x \not\sim y$. Дійсно, ми можемо обрати ірраціональне число $u \in \mathbb{R}$ між x, y, а потім якщо $C \subset \mathbb{Q}$ містить x, y, ми матимемо неперетинні непорожні відкриті підмножини $(-\infty, u) \cap C$ та $C \cap (u, +\infty)$, об'єднання якого дає C. Тоді C – незв'язна.

Використані джерела

1. Tom Leinster, General Topology, 2014-2015